

*Český červený kříž uspořádal
rozsvícení stromečku.*

Z obsahu zpravodaje: Rozhovor s ředitelem školy, mistrně světa v naší Lhotě, Višňa má posilu za cimbálem a fotka s celebritou.

První adventní neděle v naší Lhotě. Vánoční jarmark v sále.

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,
blíží se konec roku a vrcholí přípravy na vánoční svátky. Dovolte mi Vás opět stručně informovat o některých událostech v naší obci.

1. Drobná rekapitulace roku 2019 máme hotovo a nachystáno:

- Demolice staré hasičárny
- Dokončení inženýrských sítí a komunikace na Lubech I etapa „A“
- Byla zpracována nová územní studie s vizuálním náhledem na Luby II, na základě, které byly obecní pozemky rozděleny na pět stavebních parcel. V tuto chvíli jsou čtyři z pěti stavebních pozemků prodány. Do pěti let zde vyrostou nové rodinné domy.
- Oprava schodů na hřbitov
- V MŠ byla předělána místnost ředitelny na novou třídu
- Ve škole byl dokončen dotační projekt modernizace učebny. Nyní budeme žádat o proplacení dotace.
- Prostor po bývalé kavárně byl přestavěn na byt
- Krajský pozemkový úřad dokončil polní cestu PC43 (cesta z Hájku nad Oborou)
- Dokončení kontaktního zateplení a fasády na zdravotním středisku
- Dokončení těžby stromů napadených kůrovcem, vyčištění prostoru lesa (našimi spolky) a následná výsadba
- Modernizace infokanálu a videokanálu - HD režim
- Pořízení aplikace Česká obec pro informování občanů
- Pořízení nového hasičského auta

Další hotové projektové dokumentace, které budou realizovány:

- PD ZTV (základní technická vybavenost) v lokalitě LUBY II (inženýrské sítě komunikace s chodníkem)
- PD rekonstrukce místní panelové komunikace a nová parkovací stání a chodník před MŠ (máme stavební povolení)
- PD rekonstrukce místní panelové komunikace včetně chodníku v ul. Řádek (máme stavební povolení)
- PD rekonstrukce chodníků v ul. Lánová a Burešín
- PD nové veřejné osvětlení v ulici Lánka a Lánová

Starosta Roman Tuháček

Projektové dokumentace, které nyní projektanti zpracovávají:

„Rekonstrukce sociálního zázemí v MŠ Ostrožská Lhota“

„Rekonstrukce suterénu MŠ Ostrožská Lhota - změna užívání – využití pro spolky“

„Zpevněná plocha pro workoutové hřiště s možností nadstavby“ (rozšíření posilovny)

„Chodník na ulici Chřib – Ostrožská Lhota“

„Územní studie lokality Za humny B 1 a B 2“

Bohužel obecní pokladnice není bezedná, proto bude muset být realizace některých již připravených projektů odložena na další roky.

Nové dopravní auto pro JSDH – dodávka značky FORD

Povedly se nám získat dotace na nové hasičské auto, které již nyní využívá naše JSDH. Jedná se o devítimístnou dodávku značky Ford. Původní cena dle kupní smlouvy byla 947 583 Kč. Finální cena po uplatnění sankcí 919 156 Kč. Z MV generálního ředitelství HZS ČR již přišly dotace v hodnotě 450 000 Kč

Ze Zlínského kraje byla poskytnuta dotace ve výši 300 000 Kč. Ve finále tedy Obec za „fungl“ novou hasičskou dodávku zaplatí 169 156 Kč. Velkou zásluhu na získání dotací měl velitel jednotky Ing. Marek Miklíček, za což si zaslouží velké poděkování.

Hasičské auto. Foto: OÚ O. Lhota

Myslivci sadili stromky.

Brigáda ve Chmelincích a následná výsadba lesa

Vysadilo se 6250 stromků. Konkrétně bylo vysázeno: dub zimní 2200 ks, javor klen 1350 ks, lípa malolistá (srdčitá) 1350 a habr obecný 1350 ks. Všechny tyto stromy byly vysázeny v rámci obnovy lesa. Prostor pro výsadbu lesa nám pomohli vyčistit členové spolků. Jejich práce si velmi vážím. Jsem rád, že je u nás tolik lidí, kterým na přírodě, která nás obklopuje, záleží a zároveň je radost vidět, jak naše spolky bezproblémově spolupracují.

V prosinci jsme podali žádost o dotaci na boj s kůrovcem.

Výsadba stromků v "Záčepůvčí"

Pan Miloš Valenta, jednatel Svazu včelařů Ostrožská Nová Ves, daroval 50 ks stromků (kaštan jedlý a líska obecná). Výsadby těchto stromků se s nadšením ujali naši myslivci. Tímto děkuji jak za darované stromky, tak za provedenou výsadbu.

Důležité informace:

Zvýšení daru na demolici a následnou výstavbu RD

Zastupitelstvo obce rozhodlo o zvýšení peněžitých darů určených na kompenzaci nákladů spojených s rekonstrukcí starých rodinných domů a s demolicí a následnou výstavbou nových rodinných domů v již zasíťovaném území v obci Ostrožská Lhota.

1. kategorie „Rekonstrukce“ je z původních 60 000 Kč navýšena na 80 000 Kč

2. kategorie „Demolice + výstavba“ se z původních 100 000 Kč navýšila na 160 000 Kč

Kontejnery na kovové obaly a drobný kovový odpad

Nově jsou umístěny dva kontejnery na kovový odpad, a to jeden u prodejny COOP (Jednota) a druhý za prodejnu Enapo.

Spadají sem: plechovky od nápojů a konzerv (vymyté), kovové tuby, alobal (neznečištěný), kovové zátky, hřebíky,

Brigáda ve Chmelincích. Foto: 3x OÚ O. Lhota

šroubky, kancelářské sponky.

Do kontejnerů NEpatří plechovky od barev a jiných nebezpečných látek, tlakové nádoby se zbytky nebezpečných látek, domácí spotřebiče a jiná vysloužilá zařízení.

Spuštění digitálního infokanálu a videokanálu

Byl nově spuštěn digitální infokanál a videokanál ve standardu DVB-C.

Pro příjem infokanálu a videokanálu spustíte na svém televizním přijímači funkci automatického ladění. Pro ruční ladění jsou parametry následující: frekvence 258 MHz, modulace 64 QAM, symbolová rychlost 6900. Více informací získáte na stránkách www.noel.cz.

Je důležité zmínit, že kdo má kabelovou televizi, nepotřebuje nový set-top box DVBT2.

Nový obecní byt.

Prodej stavebního pozemku v lokalitě LUBY II

Obec nabízí k prodeji jeden zbývající stavební pozemek v lokalitě LUBY II. Bližší informace najdete na stránkách obce www.ostrozskalhota.cz nebo na Obecním úřadě.

Pozemky Luby II.

Pozemky Luby II. Foto: 4x OÚ O. Lhota

Poděkování

Všichni zaměstnanci obecního úřadu a lidé, kteří spolupracují s obecním úřadem si zaslouží velké poděkování za dobře odvedenou práci v roce 2019. Cením si jejich ochoty, vstřícnosti a pracovitosti.

Vážené spoluobčané,
Přeji vám, ať jsou vaše Vánoce plné pohody, klidu, štěstí a radostných setkání s rodinou, přáteli a blízkými.
Do nového roku 2020 vám přeji hlavně zdraví, štěstí a spokojenost.

Roman Tuháček

Společenská kronika

Noví občani

Adriana Zoe Malinová, p. 225

Mateo a Sebastián Bachanovi, p. 130

Martin Mach, p. 489

Amálie Šimková, p. 329

Eliška Machová, p. 329

80 let

Marie Zámečníková, p. 379

Marie Matušítková, p. 29

Josef Zelený, p. 294

Helena Šajdlíková, p. 355

85 let

Marie Uherková, p. 243

Ludmila Bezděková, p. 46

50 let manželství

Božena a Alois Škenskovi, p. 423

Ludmila a Josef Páňovi, p. 472

Úmrtí

Václava Bajgartová, p. 345

Marie Horáková, p. 434

Marie Páňová, p. 127

Ludmila Šápková, p. 512

Na obci přivítali Adama, Elišku a Agátu

Poslední neděli v září jsme na obci přivítali nové občánky naší Lhoty. Zástupci obce přivítali tři nové občánky a předali jim drobné dárky. Slavnostního vítání 29. 9. 2019 se zúčastnili:

Simona Popelková a Pavel Křivák se synem Adamem.
Drahuše Valentová a Svatopluk Žajdlík s dcerou Eliškou.
Vladěna a Marek Miklíčkovi s dcerou Agátou.

V letošním roce to bylo druhé vítání občánků.

Poslední neděli v září jsme na obci přivítali nové občánky naší Lhoty. Foto: Stanislav Dufka.

Lhotská škola je moje druhá rodina

..... - říká ředitel v našem rozhovoru

Do stejné řeky prý dvakrát nevstoupíš. Tento citát neplatí pro ředitele lhotské školy Ivo Vojtíka. V loňském roce vyhrál konkurz na místo ředitele ve škole, na které už působil. Po čtrnácti letech se vrátil do místní školy. Jak sám prozradil, šéfuje nejmenší základní škole ve Zlínském kraji. O své staronové škole říká: „Chci se pokusit ve Lhotě vybudovat moderní školu.“

Zhruba rok a tři měsíce jste v čele školy. Jaké je vaše hodnocení? Splnila skutečnost vaše očekávání?

Ve svém věku (17. listopadu mi bylo 56 let) už nemám významná očekávání. To se týkalo i mého nástupu na pozici ředitele - na lhotskou školu jsem se vrátil po 14 letech vlastně s jediným cílem: pomoci této významné instituci v obci nejen přežít nelehkou dobu, kdy základní škola je počtem žáků suverénně nejmenší školou ve Zlínském kraji, ale připravit učitelkému sboru co nejlepší podmínky pro takovou práci s dětmi, která odpovídá dnešní překotně proměnlivé době.

Ještě připomeňme váš nástup. Vyhrál jste konkurz, na který jste byl údajně upozorněn vašimi bývalými žáky. Co vás táhlo znovu do Lhoty?

Shodou okolností bylo mé předchozí sedmileté působení v Ostrožské Lhotě obdobím, kdy jsem si upřesnil své představy o tom, jak by měla fungovat moderní škola. A konkurz pro mě představoval výzvu pokusit se moderní školu v Ostrožské Lhotě vybudovat.

Vysvětlete, co přesně znamená vybudovat moderní školu?

Je to taková škola, kde vzdělání nerovná se nabíjené věty, které žáci ve svých hlavách po písemce ihned nahrazují větami novými. Kde vzdělání znamená umění spolupracovat, vést ostatní a

Fotka je z parku v Hájků a je z loňských oslav založení republiky. Foto: std.

vzájemně si pomáhat, svobodně a přesně vyjádřit své názory, rozpoznat pravdu a lež.

Ve Lhotě jste učil. Ve kterých letech to bylo a proč jste vlastně odešel?

Ve Lhotě jsem učil v letech 1997 až 2004. A tehdy jsem dostal nabídku místa zástupce ředitele na soukromé základní škole Čtyřlístek v Uherském Hradišti a získal tak první příležitost moci svobodně pracovat se žáky v duchu moderní pedagogiky, kdy si učitel nachází cestu ke každému žákovi a provází ho na cestě ke vzdělání.

Co se vám po dobu ředitelování

povedlo? Na co jste pyšný?

Pyšný se snažím nebýt a co se mi zatím povedlo? Rok a kousek je v chodu školy nesmírně krátká doba. Jen doufám, že změny, ke kterým ve škole došlo a dochází, přispějí k tomu, že v Ostrožské Lhotě bude školka a škola fungovat na základě moderních pedagogických myšlenek. Myšlenek, které ostatně popsal už J. A. Komenský a nyní se k nim hlásí i ministr školství Plaga.

Přišlo šest nových učitelů. Jak moc bylo složité nebo jednoduché je pro lhotskou školu získat?

Jednání nebyla jednoduchá především proto, že na ně nebylo

většinou mnoho času. Ale svýsledkem personální obměny pedagogického sboru jsem spokojen.

Proč přišla taková obměna učitelského sboru?

Shodou okolností, řekl bych. Někteří získali práci blíže místa bydliště, jiní neměli práci v naší škole na dobu neurčitou, někdo hledal novou výzvu, jedna paní učitelka se přestěhovala...

Jak jste spokojený s aktuálním personálním stavem školy?

Při každé příležitosti se netajím názorem, který díky své bohaté dosavadní praxi mám podložený osobní zkušeností: v Ostrožské Lhotě jsem se setkal s kvalitním pedagogickým sborem. Platilo to před rokem a ještě víc je to pravda v tomto školním roce. Potvrdila mi to i Česká školní inspekce, která naši školu navštívila v březnu 2019.

Jakou je vlastně lhotská škola adresou? Jaký má zvuk?

Snažím se, aby byla adresou dobrou. Propagujeme školu a její modernizaci v médiích, letos jsme zavedený branný závod změnili na Memoriál kapitána Bogataje a podařilo se nám na tuto akci pozvat

Ředitel školy Ivo Vojtík houbaří jenom příležitostně. To jsou jeho rekordní úlovky. Foto: Archiv IV.

nové školy a také rozšířit počet spolupracovníků o místní Centrum otevřená škola a Klub vojenské historie Napa z Napajedel. Jejich prezentace se setkala s velmi dobrým ohlasem, s historickou vojenskou technikou se seznámily i děti z naší školky a mladší školáci.

Jaký je podle vás aktuálně největší problém naší školy?

Nevnímám to, co se v daný okamžik odehrává ve školce a škole jako problémy, ale jako situace, výzvy, ke kterým je potřeba co nejlépe přistoupit. A o to se snažím ve spolupráci se svými zástupci a ostatními pedagogickými i

„Školka je plná, dá očekávat, že za čtyři roky budeme mít na II. stupni školy místo 25 žáků více než 50.“ Ředitel školy Ivo Vojtík.

nepedagogickými pracovníky.

„Školka je plná, dá očekávat, že za čtyři roky budeme mít na II. stupni školy místo 25 žáků více než 50.“ Ředitel školy Ivo Vojtík.

Jaká je podle vás budoucnost školy? Nehrozí, že by se některé třídy kvůli nedostatku žáků stěhovaly do sousedních obcí?

V tomto školním roce jsme se dostali na samotné dno, co se počtu žáků týká. V září jsme jich měli na základní škole 86, z toho ve čtyřech třídách II. stupně celkem jen 25, což je vlastně jedna obvyklá třída. Není divu, že starší žáci v některých předmětech a v některých hodinách pro výuku spojujeme. Na druhou stranu školka je plná, podobně spokojeni můžeme být i s počtem žáků na I. stupni. A tak se dá očekávat, že za čtyři roky budeme mít na II. stupni místo 25 žáků více než 50. Nehledě na to, že v těchto dnech naše řady posílili dva noví žáci...

Jací jsou dnešní žáci ve

škole? Můžete je srovnat s těmi, které jste učil na začátku kariéry?

Děti, a tedy i žáci, se nemění. Mění se ale podmínky, ve kterých vyrůstají. O to víc je potřeba, abychom ve škole svou práci těmto podmínkám přizpůsobili. Dávno pryč jsou časy, kdy se od učitele očekávalo, že své žáky jen on vše potřebné naučí. Dnes jsou žáci v řadě oblastí (například informační technologie či cizí jazyky) poučení lépe než učitelé.

Jak si vede místní mateřská školka?

Mateřská školka prošla v minulém školním roce velkou proměnou. Máme v ní vlastně kompletně novou učitelskou sestavu v čele s paní Eliškou Pospíšilovou. A máme v ní nové hračky, hry a také interaktivní tabuli a další pomůcky

Které učíte předměty?

Učím matematiku a zeměpis. Předměty, které jsem vystudoval na Masarykově univerzitě v Brně.

Jak vzpomínáte na svá školní léta? Kde jste chodil do školy?

Ve škole jsem se povětšinou nehorázně nudil. Řešil jsem to často tak, že jsem si četl pod lavicí. A ve své práci se snažím, aby se to žákům naší školy nedělo.

Které předměty jste měl rád? Napadlo vás, že budete někdy ředitelem školy?

Nejraději jsem měl zeměpis. A bavil mě i tělocvik. A že budu ředitelem školy, to mě napadlo skoro později, než jsem se jím poprvé stal.

Co děláte, když zrovna neučíte a neředitelujete? Jaké jsou vaše koníčky?

Snažím se trávit čas se svými blízkými, občas jim uteču ke svým koníčkům, kterými jsou discgolf a sbírka společenských her.

Co pro vás ZŠ Ostrožská Lhota znamená?

Je to vlastně taková moje druhá rodina...

Zpravodaj vyjde na Vánoce.

Na závěr se nabízí otázka na vánoční svátky. Jak je budete trávit? Dodržíte nějaké tradice a rituály?

Rád bych je prožil se svými nejbližšími. A už se těším na půlnoční mši na Velehradě. Nebo na Provodově? Ještě se uvidí...

Stanislav Dufka

Ivo Vojtík (56) o sobě:

Narodil jsem se v Uherském Hradišti, kde jsem také až na jeden proučený rok v Praze prožil celý svůj dosavadní život. Mám tři již dospělé děti, které studují na vysokých školách, a ženu, která je mi velkou oporou.

Kromě již zmíněné Prahy jsem působil na řadě škol v našem okrese, především základních. Ale vyzkoušel jsem si i práci na škole speciální, střední a vysoké. Mimo pozice učitele jsem měl v minulosti dvakrát tu čest být ředitelem školy a několikrát rovněž zástupcem ředitele.

Memoriál kapitána Bogataje. K vidění byla vojenská technika

V pátek 1. listopadu 2019 v 8.30 hod. odstartoval z hřiště v Ostrožské Lhotě už 20. ročník branného závodu nově zvaného Memoriál kapitána Bogataje na počest válečného hrdiny, velitele skupiny Carbon, jejíž členové úspěšně působili na Slovácku v posledním roce 2. světové války.

Teplota se pohybovala lehce nad nulou, ale bylo slunečno. Závodu se zúčastnilo 35 skupin po 4 žácích z devíti základních škol: kromě místní ZŠ Ostrožská Lhota své reprezentanty vyslala i Ostrožská Nová Ves, Uherský Ostroh, Blatnice pod svatým Antonínkem a Kunovice Červená cesta, ale závodníci přijeli i ze vzdálenějších obcí jako jsou Bílovice, Březolupy, Starý Hrozenkov a Kuželov atd. a postupně plnili nejrůznější úkoly na několika stanovištích.

Jedním z nich byl rybník na Močidlech, kde byla k vidění i

vojenská technika z 2. světové války díky nadšencům z klubu vojenské historie z Napajedel, konkrétně pánům Honzovi Klečkovi, Davidu Chudárkovi a Honzovi Poláškov. Žáci plnili jak vědomostní úkoly, tak také dovednosti, např. první pomoc, hledání min, hod granátem či střelu ze vzduchovky. Zajímavým úkolem bylo pádlování na vojenském nafukovacím člunu.

Dalším stanovištěm byl vojenský bunkr Jitulka na kopci Svatého Antonína, kde soutěžící plnili vědomostní úkoly pod vedením pana Stanislava Kuřiny. Celá náročná akce by nemohla proběhnout bez tradiční spolupráce s DDM Pastelka z Uherského Ostrohu a nově také s Centrem otevřená škola Ostrožská Lhota. V poledne byli u ZŠ v Ostrožské Lhotě vyhlášeni vítězové závodu z Ostrožské Nové Vsi, na 2. a 3. místě

skončily domácí týmy. Nejlepší závodníci obdrželi od ředitele školy Ivo Vojtíka vítězné poháry a dorty.

Mimo závody si originální vojenskou techniku z 2. světové války prohlédly nejen děti z místní mateřské školy a jejich starší kamarádi, kteří navštěvují první stupeň ZŠ, ale také sami závodníci i se svým pedagogickým doprovodem.

Ivo Vojtík – ředitel školy

Jde to i rukama

První adventní víkend byl v naší škole orámován tvořením, kulturou i tréninkem podnikatelských dovedností. Nejprve v pátek v rámci projektového dne všichni žáci školy vytvářeli poměrně náročná rukodělná díla, a to pod dohledem opravdových profesionálů: u stolařů asistoval pan František Hájek, kuchařům pomáhala paní Věra Kadlčková, k výrobě textilních ozdob inspirovala paní Jana Všetulová a vánoční ozdoby včetně adventních věnců si vzala na starost paní Jitka Matuščíková.

V úterý navečer proběhl ve škole druhý ročník Mikulášského jarmarku, kde žáci školy příchozím nabízeli nejen výrobky z pátečního projektu, ale také sladkosti a nápoje vlastní výroby. A k tomu všemu ještě zapěl sbor pod vedením pana Libora Daňhela.

I nová pec nese úspěchy!

Díky sponzorskému příspěvku pana Jiřího Bezděka máme ve škole novou keramickou pec (ta stará úspěšně slouží v mateřské škole). A nová vedoucí keramického kroužku paní Jana Všetulová přivedla své svěřence ke skvělému úspěchu: v tradiční

K vidění byla i vojenská technika z 2. světové války díky nadšencům z klubu vojenské historie z Napajedel. Foto: ZŠ O. Lhota

výtvarné soutěži, kterou pořádá ZUŠ v Dolním Němčí a účastní se jí žáci řady škol ze Slovácka, včetně těch z hradištského gymnázia, získala v kategorii prostorových děl krásné druhé místo Markéta Pavlíková ze VI. třídy a třeták Erik Juráček dokonce zvítězil.

Oběma za vzornou reprezentaci školy děkujeme a gratulujeme!

IV

Adventní tvoření žáků naší školy.

Foto: 2 x Facebook ZŠ.

„Raz-dva-tři, dva-dva-tři...“ se rozléhá každou středu sálem obecního úřadu.

Žáci osmé, deváté třídy a bývalí žáci naší základní školy již od října pilně nacvičují tradiční předtančení na školní ples. Každé naše středeční setkání probíhá ve velmi pohodové atmosféře.

Rodičovský ples se uskuteční 25. ledna 2020. Těšit se můžete na hudební skupinu JaGr band, malé občerstvení a bohatou tombolu.

*Za učitelský sbor Kateřina Pěničková,
Jana Hoferková*

Polytechnická výchova. Letos se 1.třída ve spolupráci s Malou technickou univerzitou zapojila do projektu polytechnické výchovy. Cílem projektu je vzbudit zájem dětí o technické obory. Základními tématy setkání jsou - malý architekt, inženýr, projektant, vodohospodář, energetik, ropař a plynárník. Děti se tak učí, jak věci kolem nás fungují díky postupnému objevování technických souvislostí. Rozvíjí sociální hru, smyslové vnímání, prostorovou orientaci, logické a konstruktivní myšlení a smysl pro spolupráci. Radost a nadšení v průběhu lekcí je dobrým signálem jejich zájmu o svět kolem nás.

Slavnost Slabikáře. Z žáků 1. třídy se konečně stali skuteční čtenáři. Pomáhali králi Slabikáři a královně Abecedce zachránit jejich princeznu Jůlinku, kterou zaklel zlý kouzelník Nečtenář. Žáci museli splnit rozmanité čtenářské úkoly - třídili slova podle písmen, četli slabiky, skládali slova. Cílem bylo získat čtyři zlaté klíče, které jim otevřely cestu ke skutečnému slabikáři.

Simona Bočková

Projekt Měsíc filmu na školách. V rámci oslav třicetiletého výročí svobody se 26. 11. v naší škole uskutečnil projekt Měsíc filmu na školách. Žáci druhého stupně se seznámili s naší nedávnou minulostí prostřednictvím dokumentu Největší přání 1989, ve kterém mladí lidé sdělovali svá největší přání. Po projekci dokumentu promluvila historička Nina Pavelčíková, která se zabývá nejnovějšími českými a československými dějinami na Ostravské univerzitě. Povyprávěla žákům, jak probíhala sametová revoluce na Uherskohradištsku a průběh dne 17. listopadu v Praze. Aby žáci alespoň symbolicky zakusili průběh sametové revoluce, vyrobili si transparenty s dobovými nápisy a obešli školu se skandováním tehdejších hesel.

Foto: 2 x ZŠ O.Lhota

RODIČOVSKÝ PLES

V SOBOTU 25. LEDNA 2020
v sále Obecního domu

k tanci a poslechu hraje
JaGR - band z Velké nad Veličkou

VÁNOČNÍ KOLEDOVÁNÍ NA BOŽÍ NAROZENÍ

25. prosince od 15.00 hod.

V KOSTELE SV. JAKUBA ST. V OSTROŽSKÉ LHOTĚ

Na kterém vystoupí děti s vánoční scénkou, děčka z Kameňáčku, Děvčice z Háječku, CM Višňa, Mužský pěvecký sbor, kapela Beztak-Tu a varhaník Miroslav Pavelka

tradiční

Lidový a farní ples

1. února 2020
ve 20.00 hodin
sál Obecního domu
Ostrožská Lhota
hraje skupina Rytmus

Příjemná zábava, občerstvení, tombola, vstupné 100 Kč (galerka 40 Kč).

Pořádají a srdečně vás zvou místní organizace KDU-ČSL a farnost Ostrožská Lhota.

Věřící při mši svaté zavzpomínali na P. Antonína Šuránka

Kněží a věřící se první listopadové úterý sešli v kostele sv. Jakuba Staršího v Ostrožské Lhotě, aby si připomněli třicáté sedmé výročí úmrtí P. Šuránka, který zemřel 3. listopadu 1982. U oltáře sloužilo osm kněží, přičemž hlavním celebrantem byl Mons. Antonín Basler, pomocný biskup olomoucký.

Ve své promluvě mimo jiné řekl: „Nepatřím už ke generaci, která otce Šuránka zažila jako spirituála kněžského semináře. Letos si připomínáme jeho dvě kulatá výročí. Před devadesáti lety, jedenadvacátého listopadu 1929, byl jmenován spirituálem Kněžského semináře v Olomouci, kde působil až do roku 1948. Na podzim roku 1939 započal své pozeňnané dílo na Svatém Antonínku, které svým způsobem pokračuje až do dnešních dnů. Letos tomu bude osmdesát let.

Počátkem prosince roku 1951 byl v kroměřížské nemocnici hospitalizován se zápallem plic. Přestože byl jeho zdravotní stav vážný, státní bezpečnost ho v nemocnici zatkla a převezla nejdříve k výslechu do věznice v Uherském Hradišti, a poté do internačního tábora v Želivi, aniž mu byly sděleny důvody zatčení, uvěznění a nakonec i propuštění.

Páter Šuránek byl snad jediným vězněm, který odmítl opustit vězení. Řekl: „Kdybych odešel, dal bych tím najevo, že souhlasím se všemi křivdami a nespravedlnostmi, které byly spáchány na církvi Boží a na kněžích, které jsem vychovával.“

Po vykázaní z věznice v říjnu roku 1955 si mohl páter Šuránek najít pouze manuální práci. Záměrně si zvolil těžkou práci ve vápence ve Štramberku. Odmítal veškeré nabízené úlevy s odůvodněním:

„Nechci mít život snadnější než tolik mých spolubratří, kteří trpí ve vězeních, dolech a jinde.“ Práci v těžkých podmínkách považoval za čest a vyznamenání. Možnost projevit svou věrnost církvi a trpět za spolubratry, které vychovával. Tehdy každý znal jeho úděl zapříčiněný světskou nespravedlností. Otec Šuránek se modlil za své nepřátele, odpouštěl jim a laskavě se choval ke každému. Nebylo situace, na níž by nenašel něco pozitivního. Ve všem viděl Boha. Svá utrpení skládal před Pána Ježíše a obětoval je za nová kněžská povolání. Každou kapku potu připodobňoval ke krůpějí Ježíšovy krve. Tím Pánu Ježíši pomáhal nést jeho kříž,“ připomněl v kázání mimo jiné biskup Basler.

Po mši svaté následovala krátká adorace za kněze a na závěr se všichni přítomní přesunuli na přilehlý hřbitov, kde se společně pomodlili u kněžského hrobu, kde bylo po smrti uloženo také tělo P. Antonína Šuránka.

Lenka Fojtíková

U oltáře sloužilo osm kněží, přičemž hlavním celebrantem byl Mons. Antonín Basler, pomocný biskup olomoucký. Foto: LENKA FOJTÍKOVÁ.

Národní pouť do Říma před třiceti lety a letos

Řada čtenářů Zpravodaje ví, že nedávné 30. výročí sametové revoluce je velmi úzce spojeno se svatořečením Anežky Přemyslovny.

Samotná beatifikace probíhala v Římě, protože tenkrát bylo nemyslitelné, aby papež přijel do vlasti, která byla jejím domovem. Stejně nemožná byla i představa, že by se tak významné události zúčastnil větší počet poutníků z tehdejšího Československa. Uspořádat poutní zájezd a vycestovat do zahraničí a ještě k tomu do Vatikánu? Vždyť podle pamětníků byl problém vypravit autobus na Svatý Hostýn, natož do věčného města!

„Farnost Hluk se na tuto pouť připravovala již na jaře, a tak jsme se přihlásili a začali vyřizovat vízum a pasy, i když jsme moc nevěřili, že se pouť uskuteční. Neuvěřitelné se stalo skutečností. ‚Ledy se hnuly‘ a bylo povoleno, že lidé smí vycestovat. Pro většinu lidí to byl první výjezd za hranice.“ Mnohé prameny uvádí, že z Československa přicestovalo v půlce listopadu 1989 na svatořečení do Říma až 10 000 poutníků. Mezi nimi samozřejmě nechyběli ani zástupci z naší farnosti.

V Římě vládla úžasně radostná atmosféra. Splnil se nám sen

Ze vzpomínek: „Před přejezdem státních hranic, když nám velmi důsledně kontrolovali pasy, bylo v autobuse hrobové ticho a v duchu jsme se modlili, aby nás nevrátili. V Římě vládla úžasně radostná atmosféra. Splnil se nám sen. Anežka Česká, princezna, která zasvětila život Bohu, vzdala se přepychu, pečovala o nemocné a chudé byla prohlášena za svatou. Mše svatá za přítomnosti papeže, kardinálů, stovek kněží, řeholníků a řeholnic v jásavém duchu povznášela všechny poutníky. A když v bazilice sv. Petra zazněl Svatováclavský chorál, slzy nám kanuly po tvářích. Deset tisíc nadšených poutníků zpívalo z plna hrdla a věřilo v lepší zítřky. Byl to ten nejkrásněji zazpívaný chorál, jaký jsem kdy slyšela.“

Velká slavnost pokračovala následující den při audienci v aule Pavla VI. Velkým potleskem byl přivítán kardinál Tomášek a ještě s větším Svatý otec Jan Pavel II. Všechny promluvy, které zde byly předneseny, byly přijaty s velkým nadšením.

Do Říma znovu po třiceti letech

Po třiceti letech se na děkovnou pouť do Říma vydalo více než tři tisíce věřících z Čech a Moravy. I tentokrát byla naše farnost zastoupena. Děkovat za třicet let křesťanské svobody a vyprosit si požehnání pro své rodiny a celou vlast jelo sedm poutníků.

Celý program pouti byl opět velmi duchovně nabitý. Promluvy biskupů nás vedly k zamyšlení a povzbuzení.

„Přála bych všem lidem, aby zažili tolik vnitřní radosti a pohody, kterou jsme mohli prožívat my v Římě. I když nám počasí nepřálo, slunce v duši hrálo.“

Ludmila Budařová

Foto: Ludmila Budařová (druhá zprava) po třiceti letech znovu v Římě. Foto: Archiv LB.

Česká národní pouť očima Miroslava Pavelky

Vyjeli jsme autobusem z Brna v neděli 10. listopadu ve tři hodiny odpoledne. Naším průvodcem byl slovenský farář Jozef Spišák – nenápadný člověk s laskavým smyslem pro humor, který v minulosti tři roky studoval na Papežské univerzitě Santa Croce a Řím velmi dobře znal.

V pondělí v osm hodin ráno (hned po příjezdu) jsme si prohlédli baziliku svatého Pavla za hradbami, která byla postavena nad hrobem svatého Pavla ve čtvrtém století a patří mezi čtyři hlavní římské baziliky. Stáli jsme uprostřed toho překrásného prostoru sami, protože jsme byli v ten

den první návštěvníci. Poté jsme se přesunuli ke Koloseu, u kterého jsme si vyslechli od našeho průvodce historiku, jak jeden turista ze skupiny, kterou před lety také do Říma doprovázel, si chtěl odnést z Kolosea cihlu, za což dostal tučnou pokutu, a ještě mohl být rád, protože mu hrozilo až půlroční vězení. Tou cihlou si chtěl doma prý podložit „lešenářskou kozu“.

Česká národní pouť započala slavnostní mší svatou v pondělí ve tři hodiny odpoledne v bazilice Panny Marie Sněžné.

V úterý 12. března ráno jsme si vystáli hodinovou frontu do baziliky svatého Petra a v deset hodin dopoledne započala slavnostní mše svatá, kterou sloužil kardinál Dominika Duka na poděkování za 30. výročí svatořečení Anežky. V církevním kalendáři má tento den svátek Jan Pavel II., který Anežku před 30 roky na tomto místě před zraky několika tisíc poutníků z Československa svatořečil. Slavnostní liturgii doprovodila Hudba Hradní stráže a Policie ČR a smíšený pěvecký sbor sestaven z několika sborů: Collegia Hortense, Entropie,

Pěvecký sbor SGV, Schola brněnské mládeže a SMOG pod vedením plk. Mgr. Jana Zástěry. Stál jsem s manželkou u barokní sochy svaté Veroniky, kousek od Berniniho baldachýnu, který je postaven nad hrobem svatého Petra a jehož sloupy jsou odlity z původního bronzového obložení dovezeného z Pantheonu a pod kterým smí mši svatou sloužit pouze papež. Hleděl jsem na všechnu tu nádheru, která nás obklopovala, a na všechny ty naše poutníky, kteří sem putovali, navzdory stáří, stavu a mládí, zdraví i počasí... a byl jsem si jist, že nás svatá Anežka neopustí a že tu naši malou českou loďku potopit nenechá.

Odpoledne jsme vystoupali po 551 schodech na kopuli baziliky svatého Petra a mohli se kochat výhledem na náměstí svatého Petra a celý Řím. Odměnou mi byla

výborná italská káva a mojí ženě šálek čaje, který jsme si dopřáli v kafeterii na střeše baziliky.

Tento slavnostní den byl završen v Lateránské bazilice koncertem "České nebe září", jehož autorem je plk.

Mgr. Jan Zástěra – mladý český skladatel, který v současnosti působí jako dirigent Hudby Hradní stráže a Policie ČR. Jedná se o cyklus kantát o českých

patronech a světcích pro sóla, sbor a orchestr na texty Marie Dolistové. Pěvecké sbory a sólisty doprovodila právě Hudba Hradní stráže a Policie ČR. Lateránská bazilika, nebo také bazilika Nejsvětějšího Spasitele a svatého Jana Křtitele a Jana Evangelisty v Lateráně, je zároveň papežskou

„Vystoupali jsme po 551 schodech na kopuli baziliky svatého Petra a mohli se kochat výhledem na náměstí svatého Petra a celý Řím.“ Miroslav Pavelka

Foto: Miroslav Pavelka (druhý zprava) s rodinou v Římě.

Foto: Archiv MP.

bazilikou a katedrálou římského biskupa. Je také zvana "Matkou a hlavou všech kostelů Města a světa". V gotickém svatostánku nad oltářem jsou umístěny lebky svatého Petra a Pavla.

Pouť vyvrcholila závěrečnou mší svatou v den svátku Anežky České v Lateránské bazilice ve středu 13. listopadu v patnáct hodin a po ní jsme se vydali na cestu do vlasti.

Miroslav Pavelka

Vážení občané,
v tomto požehnaném vánočním čase Vám přejeme klid, chvílku na odpočinek, zamyšlení a mír v duších Vás všech.
V novém roce 2020 pak především zdraví, vzájemnou ohleduplnost a úctu jednoho k druhému.

Antonín Jelének, předseda MO KDU – ČSL
 Dominik Mach, místopředseda MO KDU - ČSL

Také v naší obci se slavilo výročí samostatného státu

Česká republika si letos připomněla 101 let od vzniku samostatného československého státu. Tradiční vzpomínka se uskutečnila také v naší Lhotě a také tradičně u pomníků padlých obou světových válek. Akce se uskutečnila poslední říjnový pátek za účasti žáků základní školy, starosty a také místostarosty naší obce.

„Sešli jsme se tady, abychom si připomněli 101. výročí vzniku Československa, které slavíme 28. října. Proč si připomínáme vznik Československa? Protože se náš národ postavil na vlastní nohy a odvážně vzal osud do svých rukou v boji za svobodu,“ řekl mimo jiné v proslovu starosta Roman Tuháček a vyzvedl lhotské rodáky, kteří bojovali za naši svobodu.

„Je rok 1915 a v Evropě zuří velká válka, které se bude později říkat první

světová. Je nutné zdůraznit, že v této válce padlo také 38 vojáků, našich rodáků z Ostrožské Lhoty, a proto se scházíme právě tady před pomníkem padlých,“ osvětlil žákům školy historické momenty starosta obce.

Na závěr celé akce položili představitelé obce k pomníkům obou světových válek věnce. Věncem uctili i památku genmjr. v. v. Františka Bogataje. Starosta a místostarosta položili věnec u jeho pamětní desky, která je na budově naší školy.

Stanislav Dufka

Česká republika si letos připomněla 101 let od vzniku samostatného československého státu. Vzpomínka se uskutečnila také v naší Lhotě. Foto: KATEŘINA PĚNČÍKOVÁ

První říjnovou neděli bylo na Svatém Antonínku pěkně živo. Matice svatoantonínská a myslivecký Spolek Antonínek zde pořádali drakiádu. Ta by se ovšem nemohla uskutečnit bez nezištné pomoci dalších dobrovolníků. Kromě členů zmíněných spolků si velký dík zaslouží Hospic Antonínek, DDM Pastelka, mládež ze Lhoty, Blatnice a Kozojídek, modelářská rodina Páčova, ale třeba i paní učitelky z naší školy.

Na kopec si našla cestu řada lidí z blízkého, ale i vzdáleného okolí. Zaregistrovaných dětských účastníků bylo 176 a ty nezapsané a jejich dospělý doprovod by šel spočítat jen stěží. Celá akce byla zdarma. Dobrovolný příspěvek byl předán organizaci Marys´Meals. Tato celosvětová organizace se stará a především sytí školní děti v rozvojových zemích.

Během krásného odpoledne si děti a mládež kromě pouštění draků mohly své dovednosti prověřit při plnění různých úkolů. Svoji kreativitu rozvinuly při tvořivé dílničce z kaštanů. Kromě sladké odměny na všechny čekal i špekáček. Někteří účastníci

Draci k podzimu prostě patří. Na Antonínku bylo téměř 200 dětí

První říjnovou neděli bylo na Svatém Antonínku pěkně živo. Matice svatoantonínská a myslivecký Spolek Antonínek zde pořádali drakiádu. Foto: Archiv AS.

určitě využili nejen prohlídky bunkru, ale obdivovali i ukázkou RC modelů letadel.

Společně prožité chvíle určitě

potěšily nejen ty nejmenší, ale i dospěláky, kteří se zde mohli po čase opět setkat a pobesedovat.

Alena Skřenková

..... Klub seniorů Ostrožská Lhota

V plánu akcí na letošní rok jsme měli Velehrad a okolí.

Zájezd byl velmi dobře připraven, předsedkyně vše naplánovala a zajistila bez prostojů. Začínali jsme na Živé vodě v Modré. Někteří zde už byli, ale rádi se podívali znovu. Prohlédli jsme si podzemí velehradské baziliky, které patří k vyhledávaným cílům poutníků i turistů. Poté následovala komentovaná prohlídka baziliky, která je od roku 2008 prohlášena za národní kulturní památku. Po obědě jsme odjeli do Starého Města do chrámu svatého Ducha. To je ten nový betonový. Zde jsme měli komentovanou prohlídku a podařilo se nám dostat i do skleněné vyhlídkové věže, která je zatím nepřístupná. Na závěr výletu byla zajištěna prohlídka a projížďka vláčkem STEELINKA ve společnosti Kovosteel. Vláček nás provedl po celém areálu firmy a pan řidič celou cestu komentoval. Bylo to velmi poučné a zajímavé, jinak se tam totiž člověk nedostane. Prohlídka jedinečné KOVO ZOO, která je jediná kovová ZOO v Evropě, byla na závěr ukázkou lidské fantazie.

Výbor by měl zvážit, zda se vyplatí dělat zájezd pro 14 lidí!

Hanáček František, člen

Senioři na Orlím hnízdě

Náš Klub seniorů si naplánoval v květnu výlet do Telče, Červené Lhoty a na Kehlsteinhaus - Orlí hnízdo – bývalé rekreační sídlo A. Hitlera ve výšce 1834 m. n. m. Tento zájezd nám celý organizovala cestovní kancelář Valaška. Zájezd jsme bohužel museli odložit, protože v červnu ještě nebyly sjízdné cesty, bylo zde hodně sněhu. Termín jsme přeložili na září a doufali, že sněžit ještě nebude.

První den zájezdu jsme si prohlédli v Telči zámek a krásné centrum. V Červené Lhotě jsme se podívali do zámečku, kde se natáčela Zlatovláska. Po příjezdu na ubytování v Lipně se někteří zájemci stihli podívat na Stezku korunami stromů. Druhý den po snídani jsme odjeli luxusním autobusem a s průvodcem směr Obersalzberg. Odtud jsme jeli speciálním autobusem. Za dnes

Foto: 2 x archiv VLASTY HANÁČKOVÉ

těžko představitelných podmínek byla v hoře vystavěna 6,5 km dlouhá a 4 m široká silnice. Muselo být překonáno 800 m převýšení, postaveno 5 tunelů a v nadmořské výšce 1700 m bylo do skály vysekáno místo pro otáčení vozidel. V tom místě byl do skály vestavěn 3 m vysoký a 127 m dlouhý tunel zakončen kruhovou halou. V návaznosti na halu byla ve skále vybudována 124 m vysoká výtahová šachta, která vede přímo do vnitřku domu na Kehlsteinu. Je to stavebně a technicky mistrovské dílo. Měli jsme hezké počasí a nádherný, nezapomenutelný zážitek s vyhlídkou na berchtesgadenské Alpy. V odpoledních hodinách jsme byli na projížďce elektročlunem po jezeře Königsee – Královské jezero- na poloostrov sv. Bartholoma s nádherným poutním kostelem.

Velká škoda je, že tento zájezd nevyužili naši členové, proto jsme přibrali kamarády a známé, kteří se rádi podívali a doplnili prázdná místa.

Hanáčková Vlasta, předsedkyně

..... **Setkání spolužáků**

Setkání spolužáku osmdesátníci

Foto: DUŠAN DUFKA

Foto: Setkání spolužáku padesátníci

Foto: Archiv RB.

..... Lhotské složky čistily Chmelince. Bude tam vysazeno přes 6 200 stromů, prozradil starosta

Téměř všechny kulturní a společenské složky z naší Lhoty se zúčastnily podzimní brigády, kterou organizovala obec. V části lesa, který se jmenuje Chmelince, probíhalo čištění před novou výsadbou stromů.

„Původní plocha byla zalesněna smrkem, ale ten byl napadený kůrovcem. Napadené dřevo jsme tento rok vytěžili. Abychom les obnovili, budou tam vysazeny stromy, které do této lokality patří,“ vysvětloval starosta Roman Tuháček a přidal další podrobnosti.

„Na vyčištěný prostor už by se měla v dalším týdnu sázet první část nových stromů. Celkem to bude nějakých 6 200 sazenic - lípy, javory, duby a také habr.“

Velká brigáda, která nemá v poslední době obdoby, se konala druhou listopadovou sobotu. Počasí organizátorům do karet příliš nehrálo, ale i přesto přišla téměř čtyřicítka lidí.

„Myslím, že holky spočítaly, že přišlo přesně 38 lidí. Přišli sportovci, hasiči, rybáři, folklórní soubor Háječek, turisté. Byli tam i fotbalisté, o kterých se říká, že na brigády příliš

Účast byla nad rámec. Připravili jsme i nějaké občerstvení, opékaly se špekáčky. Lidi byli šikovní, všem patří velké poděkování, řekl starosta.

Foto: FRANTIŠEK HÁJEK.

nechodí,“ vyjmenovával starosta složky. Scházeli myslivci, kteří měli naplánovaný hon a mužský sbor, ten zpíval na hodech v Blatnici.

„Účast byla nad rámec. Osobně jsem počítal, že přijde kolem dvaceti lidí. Připravili jsme i nějaké občerstvení, opékaly se špekáčky. Lidi byli šikovní, všem patří velké poděkování. Brigáda proběhla úplně skvěle, zvláště za takového počasí, jaké

bylo,“ řekl na závěr starosta.

Spokojený s celou akcí byl také šéf lhotských sportovců Josef Lopata: „Udělal se moc práce, což jsem ani nepředpokládal. Všichni pracovali, nebyl nikdo, kdo by jenom tak postával. V takové sestavě jsem dlouho nic podobného neviděl.“

Stanislav Dufka

... Pošlete fotku s celebritou, rádi ji zveřejníme ...

Máte společnou fotku se známou osobností, sportovcem, hercem, zpěvákem nebo zpěvačkou? Neděláte s tím tajnosti? Pošlete ji (sdufka@seznam.cz), připojte krátkou informaci, kde byla fotka pořízena, jak vznikla a kdo je její autor. Rádi ji zveřejníme ve lhotském zpravodaji. Tady je další várka fotek, za které znovu moc a moc děkujeme.

Manželé Štergenichovi s největší personou Baníku

Ta fotka je z konce května 2013, tehdy hrál na Slovácku ostravský Baník v čele s legendou klubu Milanem Barošem. Všechno domluvil tehdejší hráč Baníku a kamarád manželů Štergenichových Lukáš Droppa. Vzpomínám si, že při focení se muselo hodně spěchat, pózování na ploše se moc nelíbilo hlavnímu pořadateli zápasu. Kdo by nevěděl, tak jenom připomínáme, že Milan Baroš je držitel bronzové medaile z Mistrovství Evropy 2004 a s 5 góly nejlepší střelec tohoto turnaje, se 41 góly druhý nejlepší střelec v historii české fotbalové reprezentace (za Janem Kollerem s 55 góly). Je to absolutně největší persona Baníku Ostrava v historii klubu.

František a Maruška Štergenichovi na stadionu Slovácka s legendou Baníku. Foto: std.

Náš nejslavnější tenista s Aničkou Bartoníčkovou při otvírání kurtů v Praze. Foto: Radek Bartoníček.

Alka Dominiková se známou fotbalistkou a youtuberkou

„Jsem Bára. Na jedné straně profesionální fotbalistka, na straně druhé bláznivá youtuberka. Především jsem ale obyčejná holka, které pár komediálních videí změnilo život od základu,“ píše o sobě Barbora Votíková, brankářka pražské Slavie a reprezentace Česka. Barbora v roce 2015 rozjela svůj YouTube kanál, aktuálně se blíží k půl milionu odběratelů. Alka Dominiková se s Bárou fotila při podzimním zápase Slavie na Slovácku. „Kvůli Barboře Votíkové jsme na ten zápas jeli,“ přiznal otec Alky Ríša Dominik.

Alka Dominiková se s Bárou fotila při podzimním zápase Slavie na Slovácku. Foto. RD.

Tomio Okamura a Jiřina Jurásková

Politik česko-japonského původu, který je od října 2013 členem Poslanecké sněmovny. V květnu 2013 založil politické hnutí Úsvit přímé demokracie a od srpna 2015 je předsedou hnutí Svoboda a přímá demokracie. V naší Lhotě se zastavil na Fašank v roce 2017 a vyfotil se s šéfovou místní hospody Jiřinou Juráskovou.

„Jeli kolem, tak se zastavili na jídlo. Dali si pizzu a pivo. Chtěli slivovici, tu jsme neměli, tak pili vodku,“ prozradila Hanka Frantová – Jurásková.

Zpracoval Stanislav Dufka

Příznivce zimních procházek zveme na tradiční **Silvestrovský výšlap na kopec Svatého Antonína**

V úterý 31.12.2019 Jde se od kostela v 15 hodin.

Ohňostroj bude připraven.

Do batůžku přibalte dobrou náladu,
polénka, špekáček a pečivo.

Za Centrum otevřená škola a turistický klub
Vás srdečně zve Josef Lopata a Stanislav Kuřina.

Za nepříznivého počasí se akce nekoná.

Tomio Okamura se ve Lhotě zastavil při Fašanku v roce 2017. Foto: Archiv JJ.

Reportáž ze Zakarpatské Ukrajiny - přímo z místa nejslavnější románu Ivana Olbrachta.

Turisté na Koločavě – v kraji Nikoly Šuhaje loupežníka

Koločava - Už přes sedmdesát let není součástí našeho bývalého státu – Československa - přesto tam pořád míří slušný počet českých turistů, kteří do Zakarpatí začali jezdit hlavně po revoluci. Za pár hodin jste prakticky v jiném světě. Zakarpatská Ukrajina - Koločava – je pro Čechy magická vesnice sevřená uprostřed karpatských hor. Za slávu této zhruba pětitisícové a dvanáct kilometrů dlouhé vesnice může spisovatel Ivan Olbracht a jeho román Nikola Šuhaj loupežník, který byl u nás několikrát zfilmován.

Do Koločavy mířila na závěr své pětidenní cesty po západní části Ukrajiny i skupina turistů z naší Lhoty. Prvním překvapením pro většinu účastníků byla cesta do zmiňované vesnice. „Seděl jsem vpředu, řekl bych, že posledních deset kilometrů se jelo téměř krokem. Na cestě byly hluboké díry, kterým se prostě nedalo vyhnout,“ hodnotil silnici na Koločavu vedoucí celé výpravy Josef Lopata.

Rozbitou cestu ještě křížují stará ruská auta. Občas se na hlavní silnici objeví kráva, která jde právě z pastvy.

Větší část výpravy byla ubytována přímo v Četnické stanici a další část v moderním penzionu kousek od středu vesnice.

Právě Četnická stanice patří Natalii Tumarec. Přestože bylo těsně po snídani a měla plný penzion hostů, neodmítla naši žádost o povídání, které se odehrálo v zahradní části rekonstruovaného objektu.

„Je to stejný dům, jako byla za první republiky služebna četníků. Pak to byl Státní notářský ústav. Později sloužil objekt jako kulturák, byl strašně zničený a zpuštělý. Já mám

barák od roku dva tisíce. Začali jsme ho okamžitě opravovat a později přikoupili ještě vedlejší pozemek,“ vysvětlovala Natalia. Dům jí nabídla firma, která zaměstnávala jejího manžela, jako kompenzaci za jeho smrtelný pracovní úraz. „Spočítali to tak, že jsem ještě musela půlku

studovat v devadesátých letech, aby mohla Čechům přiblížit krajinu a příběh spisovatele Ivana Olbrachta.

„Mohla jsem si vybrat, jestli češtinu nebo jiný slovanský jazyk. Profesor Čučka, který už dnes nežije, mi tehdy řekl. „Podívej se, dívko, až

Hrob Nikolaj Šuhaje na koločavském hřbitově a autor reportáže. Foto: std doplavit,“ dodala.

Natalii Tumarec je nejen majitelka zmiňovaného objektu, ale také provádí turisty po muzeu Ivana Olbrachta, je učitelkou češtiny, miluje folklór a byla to ona, která začala v Koločavě podporovat české turisty.

„Do devadesátých let k nám nejezdil skoro nikdo, jenom oficiální delegace z fabrik. Všechno začalo po revoluci. Lidé četli Nikolu Šuhaje, viděli muzikál a chtěli se na tu krajinu z románu a filmu podívat. Poprvé jsem pro turisty vařila na zahradě

se vrátí Šuhaj, tak kdo o něm bude Čechům vyprávět? To rozhodlo, zvítězila čeština, učení mně šlo jako po másle,“ povídá s hrdoostí v hlase sympatická žena, která češtinu využívá hlavně v letní sezóně.

„Od jara do podzimu mluvím jenom česky. V místní škole mám kroužek češtiny a v muzeu se provádí česky. Přijíždí hodně českých turistů a ukrajinsky není potřeba ani mluvit.“

A jak je to s ostatními obyvateli Koločavy? Jsou rádi za turisty? Neberou jim jejich soukromí? Setkali jsme se totiž s tím, že se místní nechtěli moc fotit.

„Místní jsou za turisty rádi. Nechtějí se fotit, protože jsou stydliví, ale jinak jim to vyhovuje. Pronajímají pokoje, je to pro ně byznys. Turistický ruch vítají, z toho bude Koločava žít a budou z toho i nové cesty. V sezóně je tady tolik Čechů, že je na nocleh málo místa,“ povídá Natalia.

„Do devadesátých let k nám nejezdil skoro nikdo. Jenom oficiální delegace z fabrik.“

školy ve velkém kotli guláš a boršč. To bylo někdy v devadesátých letech. Díky turistům, kteří jezdili do hor a říkali si navzájem svoje zážitky, se Koločava propagovala.“

Češtinu začala majitelka penzionu

„Hodně důležitá je silnice na Koločavu. Bude lepší cesta – bude lepší spojení.“

Jak se dnes žije na území, které kdysi patřilo Československu? Zайдou si i obyvatelé Koločavy na pivo do Četnické stanice?

„Chodí k nám i místní, dříve jenom na pivo a na štamprličku, teď si k nám přijdou dát i jídlo. Jinak se tu lidem žije těžko. Škoda, že nemají práci doma a nejsou s dětmi. Musí za prací cestovat, každá druhá rodina má někoho, kdo dělá v Česku. Tady mají lidi hodně domácí hospodářství, krávy, koně, prasata, mají pozemky.“

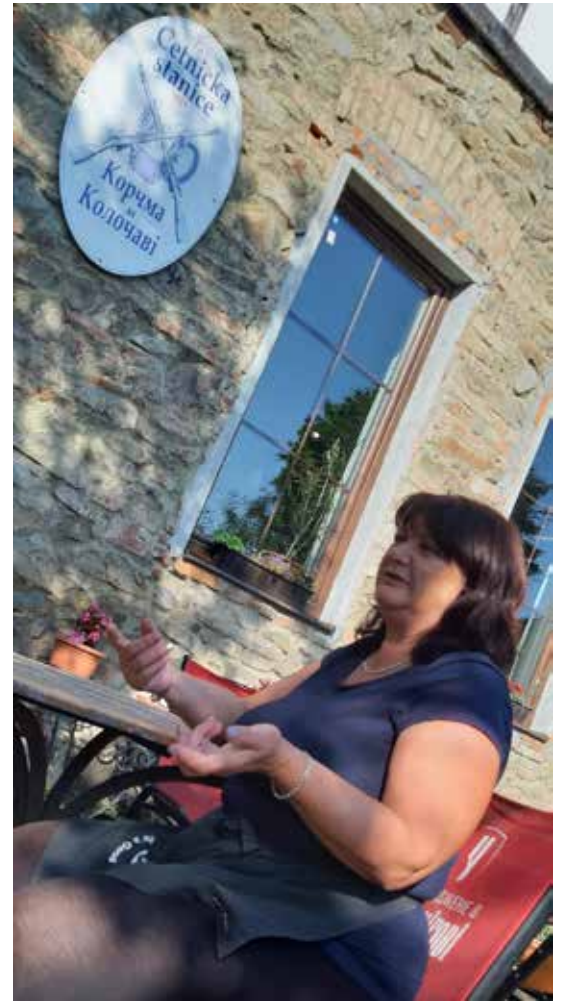
Pohostinnost místních poznal také šéf turistů Stanislav Kuřina. „Maximální spokojenost, lidi byli vstřícní, krásné okolí, penzion byl moderní, na snídání domácí vajíčka. Už jsem toho procestoval opravdu hodně, ale tady to byla paráda,“ pochvaloval si a přidal jeden postřeh. „Jsou tu dva kostely, byl jsem se podívat na pravoslavné mši. Překvapilo mě, že v kostele byly většinou jenom starší ženy a děti. Později jsem zjistil, že tady je to zaužívané tak, že babičky hlídají děti a ostatní jsou za prací ve světě.“

A jak vidí budoucnost této vesnice uprostřed karpatských hor Natalia Tumarec? „Hodně důležitá je silnice na Koločavu. Bude lepší cesta – bude lepší spojení. Vláda z Kyjeva se bude muset na to podívat. Ty silnice jsou extrémní,“ říká žena, která se nestydí za svoje city ke své vlasti.

„Mám Ukrajinu v duši, je to můj národ. Mám ji ráda víc jako svoje srdce.“

Stanislav Dufka

Natalii Tumarec je majitelka Četnické stanice a provádí turisty v muzeu Ivana Olbrachta. Foto: 2 x std.

Zakarpatská Ukrajina

Dříve také nazývána Podkarpatská Rus. Kdysi nejvýchodnější část našeho státu (1919 -1938) nese pořád české stopy. Návštěvníky přitahuje hlavně Koločava, která leží v Mižhirsském rajonu na řece Terebla. Vesnice je ze všech stran sevřena hřebeny polonin. V místní škole je také muzeum Ivana Olbrachta. Území Zakarpatské Ukrajiny je zhruba třikrát větší jako rozloha Zlínského kraje a má 1.24 miliónu obyvatel. Hlavním městem je Užhorod, který má kolem 110 tisíc obyvatel. Dalším centrem je 70tisícové Mukačevo. Kraj je poměrně turisticky přitažlivý, především pro milovníky dobrodružnějších horských túr. Je to jediná ukrajinská oblast, která sousedí se čtyřmi různými státy. Nejvýchodnější vesnicí bývalého Československa je zakarpatská vesnice Jasinja. Za první republiky se říkávalo: Z Jasinje až do Aše, republika je naše.

Natalia Tumarec (59)

V roce 2012 dostala od tehdejšího ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga prestižní cenu Gratias Agit za šíření československého odkazu v zahraničí. Rodačka z Koločavy, učitelka češtiny a majitelka penzionu Četnická stanice. Je také ředitelkou muzea Ivana Olbrachta v místní škole, kde provádí turisty. V muzeu ji pomáhá s průvodcovstvím její syn Olech, kterému Češi říkají Aleš. Do Koločavy se vrátil z Kyjeva,

kde působil jako vysokoškolsky vzdělaný umělecký malíř divadelních kulis. Hlavně díky její aktivitě byl v roce 2000 před koločavskou školou odhalena socha spisovatele Ivana Olbrachta. V roce 1997 uspořádala v Koločavě společně s Českým rozhlasem první ročník folklórního festivalu, který by chtěla obnovit.

Praktické informace:

Cesta z Koločavy do Ostrožské Lhoty, přes přechod Vyšné Nemecké trvala autobusem zhruba 11 hodin. Celá trasa je dlouhá 640 kilometrů. Počítejte s tím, že na hranicích se minimálně dvě hodiny čeká. Výjimkou není ani dvojnásobná čekací doba. Pokud jedete osobním autem, zvolte přechod Ubla, tam jsou čekací doby kratší. Za nocleh v Četnické stanici zaplatíte 150 ukrajinských Hřiven (kurz je zhruba 1 UAH = 0.94 Kč), za večeři dáte 80, za pivo 20. V Koločavě najdete další penziony k ubytování, cena se většinou pohybuje od 140 -180 Hřiven.

Web: korchma.karpaty.info

SK OSTROŽSKÁ

Spodní řada zleva: Ondřej Lučný, Martin Žajdlík, František Pavlas, Patrik Lukáš Beňo, Jiří Martyčák, Roman Matušík, Marek D

Horní řada zleva: Antonín Brhel, Eduard Krátký, Matěj Gál, Marek Kope Erik Pešík, David Pešík, Petr Hanáček – správce.

LHOTA 2019/2020

Štergenich, Kamil Horák, Jiří Jurásek – trenér, Bohumil Fantura - sekretář,
řinka.

ček, Jan Bahula, Nikolas Anisch, Daniel Štergenich, Patrik Švachula,

Turisté ve Slovinsku a Chorvatsku

Skupina deseti lhotských turistů se vydala začátkem září na šestidenní zájezd do Slovinska a Chorvatska.

První a šestý den byl na cestu „přes noc“. Během čtyř dnů jsme navštívili v oblasti Julských Alp, v Triglavském NP Bohinjské jezero, lázeňské městečko Bled se světoznámým horským jezerem Bled, hlavní město Ljubjanu, jednu z nejbohatších jeskyní s krápníkovou výzdobou na světě Postojnskou jamu. Prohlídka je prostřednictvím vláčku s otevřenými vagony (3,7 km) a pěšky (1,5 km).

Podnikli jsme celodenní výlet podél pobřeží Istrijského poloostrova do tří měst - lázeňského letoviska Opatija, starořímského obchodní města Pula se zachovalým amfiteátre a starobylého města Poreč. Navštívili ostrov Krk a město stejného jména, které je schováno za hradbami starými 2000 let, jachtařské středisko Punat, odkud jsme vypluli na odpolední plavbu po Jaderském moři se zastávkou na ostrůvku Košljun s etnografickým muzeem a františkánským klášterem, pluli jsme kolem ostrova Cres, kde se nachází hnízdiště supů bělohavých, na ostrov Plavnik s modrou jeskyní s možností se v ní vykoupat. Z naší skupiny se našli čtyři odvážlivci - Pavel Žajdlík, Jitka Štěpánová, Alena Lopatová a Jana Trněná. Po sedmi hodinách

strávených na moři jsme se vrátili do hotelu Uvala Scott v Kraljevici, ve kterém jsme pobývali 3 noci.

Poslední den jsme navštívili národní park Plitvická jezera, místo natáčení filmů o Vinnetouovi. Pěšky po stezkách, lávkách, lodí po jezeru, vláčkem. Je jen škoda, že po celý

(sobota 7. 9.), kde nás očekávali naši řidiči a odvezli domů. Děkujeme.

Po celou dobu našeho putování nás doprovázela průvodkyně Eva Chlebková z CK Vsacan tour Vsetín. Poděkování patří řidičům, kteří nás všude bezpečně po celou dobu přepravovali. Velké poděkování patří od nás všech Aleně Lopatové, která tuto akci zajistila. Dík, dík!

Stanislav Kuřina

Skupina lhotských turistů se začátkem září vydala do Slovinska a Chorvatska. Foto: PAVEL ŽAJDLÍK.

den přelo. Ale stálo to za to! Přes Maďarsko se opět „na noc“ vracíme do České republiky. Příjezd do Ostrožské Nové Vsi kolem druhé hodiny ranní

Bratři Trčkové čistí magnetem potok. Je to velká zábava, říkají

Magnet fishing je přínosný pro životní prostředí. Do řeky nebo do potoka hodíte magnet a vytáhnete něco železného ze dna. Dochází při něm k čištění vody silným magnetem, a pokud jsou kovy odneseny do sběru, mohou si rybáři vydělat i pár korun k dobru.

Pozorní Lhoťané si jistě všimli, že také okolo našeho potoka se „motají“ takoví rybáři. Jsou to bratři Trčkové,

Patrik a Filip. Někdy se k nim pár kluků přidá, ale většinou loví jen oni dva.

„Začali jsme s tím v srpnu. Za odpoledne nasbíráme zhruba 50 kg železa, ale hodně záleží na jakých místech ‚lovíme‘. Někde vytáhneme 30 kg, někde zase jen 10 kg. Náš osobní rekord máme právě těch 50 kg,“ prozrazuje Patrik.

Ten, kdo hledá poklady pod vodou, je magnet fisher – česky

je to magnetický rybář. Český překlad spojení „magnet fishing“ je magnetické rybaření. To nám říká chytrý internet.

Z Moravy vytáhli jízdní kolo a dopravní značku

Jaký je rekordní úlovek lhotských magnetických rybářů? Co největšího bratři Trčkové z potoka vytáhli?

„Největší a také nejtěžší úlovek byla část vozíku, kterým se přepravovalo dřevo ke katru po kolejnicích.“

Nejen u potoka Okluky najdete

Ihotské magnetické rybáře. Můžete je také potkat v sousedním Uherském Ostrohu.

„Občas chodíme i na Moravu. Tam jsme vytáhli jízdní kolo nebo třeba dopravní značku, ale náš potok nám přijde zajímavější,“ povídá Patrik Trčka a vybízí další zájemce o magnetické rybaření. „Budeme rádi, když se k nám někdo přidá. Pro nás je to velká zábava. Jsme venku a nesedíme celé dny za počítačem nebo mobilem, jak je to v dnešní době zvykem. Podle mě děláme dobrou věc,“ říká na závěr.

Stanislav Dufka

Bratři Trčkové čistí magnetem potok. Za odpoledne nasbírají až padesát kilo.

Foto: std

Mažoretky Kamélie oslavovaly desáté výročí.

Už deset let vystupují seniorské mažoretky Kamélie z naší Lhoty. Pro svoji oslavu si vybraly první čtvrtek v říjnu. Slavilo se na Čaji o páté, který pravidelně pořádá Český červený kříž. Všechny přítomné přivítala v zaplněném obecním sále Milena Dominiková.

Mezi gratulanty nechyběl ani starosta obce Roman Tuháček. „Všechny vás srdečně zdravím a přeji vám krásnou oslavu, desáté výročí je

Tleskal jim plný sál

úctyhodné. Máte za sebou spoustu vystoupení. Můžu říct, že krásně tančíte a vystupujete, všechno berete s nadhledem a doprovází vás humor. Do dalších let vám přeji hlavně zdravíčko, ať se vám daří rozdávat dál radost,“ řekl na úvod první muž Lhoty.

Samozřejmostí byl i krátký proslov vedoucí a duše celého souboru Marie Šálkové.

„Všechny vás tady vítám, jsem moc ráda, že jste přišli v tak hojném počtu. Šestnáct let jsem vedla mladé mažoretky. Nápad založit naše Kamélie vzešel od naší členky Staňky Radochové, která mě přemluvila a spadla jsem do toho znovu. Chtěla bych poděkovat všem současným a bývalým členkám, také Evě Starkové, která nám pomáhá s choreografií.“

Během večera představili Ihotské Kamélie všechny svoje kostýmy a vystoupily s pečlivě nacvičeným programem, kterému tleskal plný sál.

Jako hosty večera si Kamélie pozvaly pěvecký soubor Tetky z Kunovic, které se během večera také několikrát představily. Dále přišli gratulovat senioři ze sousedního Hluku a nechyběl ani místostarosta naší obce Mirek Pavelka. K tanci a poslechu kapela Rytmus.

std

Mažoretky Kamélie oslavovaly desáté výročí. Slavilo se na Čaji o páté, který pravidelně pořádá Český červený kříž. Foto: Stanislav Dufka.

..... Hasiči hodnotí rok 2019

Konec roku 2019 se nám začíná přibližovat a je tedy na čase se poohlédnout, co nám tento rok přinesl a co nového se u hasičů událo. Počátkem letošního roku jsme se definitivně rozloučili s budovou staré hasičské zbrojnice postavené našimi předchůdci v roce 1902. Dále se nám povedlo rozšířit náš vozový park o nový dopravní automobil, který bude sloužit nejenom potřebám zásahové jednotky, ale také pro potřeby obce.

Vše začalo žádostí o dotaci již v polovině roku 2018, která nám byla následně generálním ředitelstvím Hasičského záchranného sboru schválena. Následovala žádost o dotaci na Zlínský kraj a i zde jsme byli úspěšní. Poté se naplno rozjela zdoluhavá příprava dokumentů a ta vyvrcholila až výběrovým řízením, které proběhlo v polovině letošního roku. Vítězem se stala firma Autospol Uherské Hradiště s.r.o. s vozidlem Ford Transit. Tato společnost nám auto včetně hasičské zástavby dodala počátkem října za cenu 919 156 Kč. Z této částky činila 450 000 Kč dotace od GR HZS, dalších 300 000 Kč pokryla dotace od Zlínského kraje a zbylé náklady zafinancovala obec Ostrožská Lhota. Vozidlo bude primárně sloužit pro výjezdovou činnost a jiné potřeby zásahové jednotky, dále také bude sloužit pro přepravu zejména mladých hasičů na soutěže, ale také pro různé potřeby obce.

V letošním roce jsme ve Lhotě pořádali okrskovou soutěž v požárním sportu

Hlavním úkolem hasičů je pomoc

při mimořádných událostech, tyto jsme v letošním roce doposud zaznamenali tři. První událost nám byla oznámena starostou obce ve večerních hodinách dne 8. 5. a jednalo se o vyvrácený strom hrozící pádem nad „lhotskou studánkou“ u sv. Antoníčka. Jednotka zajistila místo a nebezpečný strom pokácela. Dne 1. 7. se podle varování meteorologů obcí prohnala krátká

Velitel Marek Miklíček: Ve sboru dobrovolných hasičů aktuálně působí 41 dospělých členů (27 mužů a 14 žen) a 33 mladých hasičů. Foto: Stanislav Dufka.

bouřka doprovázená silným větrem. Vlivem počasí tak došlo k jiskření elektrického vedení a odpadávající jiskry zapálily keře u rodinného domu. Obcí se tak v 17:11 rozezněly sirény a hasiči vyjeli k požáru. Před naším příjezdem na místě zasáhli lidé pomocí přenosných hasičích přístrojů a povedlo se jim požár výrazně utlumit. Hasiči na místě dohasili zbytky hořícího keře a tří stromů, na

kteřé se požár rozšířil. Při požáru došlo k poškození oken a fasády rodinného domu. Větším škodám, které mohl rychle se rozrůstající požár způsobit, zabránili občané svým zásahem. Následující den jsme likvidovali další škody způsobené bouřkou v podobě dvou vyvrácených stromů. Jeden se nacházel v areálu hřiště a druhý u rybníčku v Močidlech. Při této příležitosti jsme také pomohli majiteli rodinného domu s odstraněním poškozených dřevin po předešlém požáru. Členové naší jednotky se také dobrovolně připojili k pátrání po malém chlapci, který se 1. 5. ztratil v Popovicích. Na místě jsme pomáhali s prohledáváním břehů řeky Olšavy až do odvolání pátrání. Pátrání pokračovalo následující den již bez naší přítomnosti, bohužel se smutným koncem.

Výcvik s dýchací technikou ve speciálním polygonu ve Valašských Kloboukách

V letošním roce jsme pořádali okrskovou soutěž v požárním sportu, kde jsme tradičně srovnali své sportovní výkony se sbory z Uherského Ostrohu a Ostrožské Nové Vsi. V požárním útoku jsme obsadili první příčku a v soutěži jednotlivců na 100 metrů překážek obsadil náš zástupce druhou příčku. Počátkem měsíce října se čtyři naši členové zúčastnili výcviku s dýchací technikou ve speciálním polygonu ve Valašských Kloboukách. Zde se hasiči učí orientaci při špatné viditelnosti a ve stísněných podmínkách, a to vše ještě za zvýšené fyzické zátěže. Periodicky si obnovili své odborné osvědčení

jeden velitel družstva a jeden strojník. Dva členové započali výcvik pro obsluhu motorových pil, který by měli dokončit počátkem nového roku.

Mimo zásahovou činnost a přípravu na ni jsme také uspořádali nebo se podíleli na několika akcích. Pro letošní rok jsme vynechali hasičský ples a odložili jej o rok. V červnu jsme se připojili k oslavě dnu dětí, kterou pořádala obec a podíleli jsme se spolu s ostatními spolky na organizaci soutěží pro děti. Dále jsme v červnu ve spolupráci s Víťou Lopatou uspořádali první ročník Gulášfestu. Zde se utkalo 8 týmů ve

vaření guláše. Akce byla úspěšná a těšila se takové návštěvnosti, že na všechny ani guláš nevyšel. Začátkem listopadu jsme přiložili ruku k dílu na obecní brigádě při úklidu před výsadbou lesa ve Chmelincích. Zde jsme zajišťovali požární dozor u pálení klestí, řezání většího klestí pomocí motorové pily a také dopravu brigádníků pomocí naší dodávky.

V současnosti máme v zásahové jednotce 13 členů, z toho jsou 3 velitelé družstev a 3 strojníci. Devět členů má osvědčení nositelů dýchací techniky, dva členové proškolení v poskytování předlékařské první

pomoci a jeden technik ochrany obyvatelstva. Ve sboru dobrovolných hasičů aktuálně působí 41 dospělých členů (27 mužů a 14 žen) a 33 mladých hasičů.

Z výčtu našich aktivit je zřejmé, že jsme v letošním roce nezapomněli a odvedli jsme kus práce. Jménem všech lhotských hasičů vám přeji klidné prožití vánočních svátků a úspěšný rok 2020.

*Marek Miklíček, velitel jednotky
JSDH Ostrožská Lhota*

Hasiči uspořádali v parku Halloween.

Byla to vydařená akce, říká jedna z hlavních organizátorek

V sobotu 26. 10. jsme pořádali v pořadí již druhý Halloween v parku v Hájků. Úderem 15. hodiny do parku začaly chodit princezny, duchové, upíři a spousta dalších masek. U vstupu na masky čekaly čarodějnice, které rozdávaly dětem lízátko. Kdo chtěl, mohl si v dílničkách vyrobit sliz, zvířátka z kaštanů, duchy z vlny, netopýry nebo si vystříhnout strašidelnou masku či vybarvit obrázek. Děti si mohly také zasoutěžit, za což je čekala sladká odměna v podobě lízátek, perníčků a drobných sladkostí.

Po celou dobu hrála strašidelná diskotéka, a kdo měl hlad nebo žízeň, ten se mohl občerstvit v našem stánku, kde obsluhovali upíři a čarodějnice. Kdo měl chuť, mohl se nechat vyfotit v halloweenském fotokoutku.

Když se začalo stmívat, proměnil se park v krásné strašidelné místo plné netopýrů, dýní a světýlek. Ti odvážnější si počkali na strašidelnou stezku,

kde mohli potkat čerty, doktory, bezhlavého rytíře a další a další masky.

Z našeho pohledu to byla akce velmi vydařená, počasí nám přálo a děti přišly, což bylo naším hlavním přáním. Ohlasy máme vesměs pozitivní, což mě velmi těší, protože zorganizovat celou akci bylo hodně časově náročné, dlouhé týdny jsme malovali kulisy a připravovali vše, co je potřeba.

Touto cestou bych chtěla velmi poděkovat všem sponzorům, kteří

nás podpořili, a to Cukrárně Budařovi, hospůdce Na Hřišti, hospodě Na Obecním, Hance Juráskové, Lence Mirošové a pivovaru Starobrno.

Za vydělané peníze koupíme dětem část helem, které nám už dlouhou dobu chybí.

Hlavní dík patří všem hasičům, kteří akci organizovali a trávili dlouhé hodiny přípravou na úkor vlastního volného času a také všem, kteří se na akci jakkoliv podíleli.

Ivana Vaňurová

Foto č 29: Poslední říjnovou sobotu uspořádali hasiči druhý Halloween v parku v Hájků. Více fotek na předposlední straně zpravodaje. Foto: DUŠAN DUFKA.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ OSTROŽSKÁ LHOTA
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA
HASIČSKÝ PIJS
KTERÝ SE USKUTEČNÍ
DNE 15.2.2020 VE 20:00 HOD
V SÁLE OBECNÍHO DOMU
K TANCI A POSLECHU HRAJE
DH GLORIA ZDEŇKA GURSKÉHO
PŘIPRAVENO OBČERSTVENÍ A TOMBOLA

Vstupné 130,- Kč, předprodej od 1.2.2020
odpovědná osoba Miroslav Pokorný,
tel. 732 662 611

Zavírání domečku se vydařilo

Zavírání domečku se vydařilo

Poslední neděli v září se uskutečnilo v naší Lhotě už tradiční zavírání Lidového domečku Háječek. K máni byly báleše, oškvarky, chleba se sádlem, pečené brambory, na pití burčák a také skvělé víno. V krásném slunečném a teplém podzimním odpoledni byly brzy všechny lavičky obsazené. „Měli jsme připravené těsto na tři sta kusů bálešů, všechny se prodaly. Není to tak pokaždé, hodně záleží na počasí,“ hlásila jedna z hlavních pořadatelek Ludmila Hájková. K poslechu a nakonec i k tanci hrála početnému publiku cimbálovka Višňa a Fašankbend.

Foto: Už tradiční báleše byly k dostání na zavírání domečku. Na fotce je připravuje Ludmila Hájková. Foto: std

Naše Lhota slavila 17. listopad

Centrum otevřená škola uspořádala v předvečer státního svátku 17. listopadu koncert s názvem „Hudební večer k 28. říjnu a 17. listopadu.“

V solidně zaplněném sále Obecního domu zahráli a zazpívali Martin Deyl, Radim Vojtek, skupina BEZ-TAKTU, dál vystoupily děti z místní školy pod vedením Kateřiny Pěničkové. Svoje vzpomínky na dění před třiceti lety oživil Antonín Jelének, který byl zvolený jako první starosta Lhoty po sametové revoluci.

Slovem programem provedla osvědčená lhotská moderátorská dvojice Eva Zajícová a Jaroslav Křápek.

„Chtěl bych vám na začátek

vyřídit pozdrav od Martina Mejstříka. Možná vám to jméno něco říká, je to můj dlouholetý přítel. Právě on organizoval v Praze demonstraci 17. listopadu 1989. Jako jeden ze studentských vůdců se dostal do politiky. To, co vám dneska řeknu, je i jeho svědectví," řekl na úvod Jaroslav Křápek a zavzpomínal na pražský listopad před třiceti lety. „Jel jsem do Prahy nočním vlakem, přijel těsně nad ráno. Co jsem tam zažil, to ve mně zůstane nadosmrti. Obrovská solidarita, žádná kriminalita, dobrá vůle všech lidí," řekl mimo jiné Jaroslav Křápek, který byl letos v dubnu na seznamu nejlepších pedagogů města Uherské Hradiště.

Na konci zhruba dvouhodinového programu zazpíval spolu s hudebníky celý sál státní hymnu.

Za organizátory poděkoval účinkujícím i divákům zástupce Centra otevřená škola Josef Lopata.

„Jsem rád, že se nám podařilo získat tak skvělé muzikanty jako

Foto: Slovem programem provedla osvědčená lhotská moderátorská dvojice Eva Zajícová a Jaroslav Křápek. S mikrofonem hlavní organizátor celé akce Josef Lopata. Foto: std

je Radim a Martin. Naše kapela BEZ – TAKTU je také čím dál lepší a samozřejmě bych chtěl také ocenit naše skvělé komentátory a parádní vystoupení žáků naší školy,

které nacvičila Kateřina Pěnčíková," pochválil Josef Lopata účinkující a poděkoval za účast také všem přítomným.

Stanislav Dufka

Fašankbend má novou posilu. Vynikající muzikantka – říká kapelník

Skalní fanoušci Fašankbendu si mohli všimnout nové posily této lhotské kapely. Poprvé vystoupila s „naším“ seskupením na Výletech u rybníku Močidla. Hrála také na podzimním zavírání Domečku, kde vzniklo toto povídání. Nejprve se jí do rozhovoru moc nechtělo, ale nakonec se přece jenom rozprávěla. Jmenuje se Marcela Pávková, pochází z Napajedel, žije v Uherském Hradišti a živí se muzikou.

„Přes přítele mě oslovil kapelník Jara Dominik. Marci, pojď si s námi zahrát, potřebujeme posílit harmoniku, říkal. Tak jsem šla. U rybníku to ještě nebylo domluvené, tam jsem hrála spontánně," vypráví o vůbec prvním vystoupení s kapelou.

Marcela pochází z muzikantské rodiny. Hudbu měla „nalajnovanou" vlastně od narození. Její dědeček měl dechovku v Kvasicích, tatínek pak

jazzovou kapelu ve Zlíně.

„Tatínek hrál výborně na kytaru, na basu, na harmoniku, na klavír, prostě na všechno. Já hraji na harmoniku od čtyř roků. U nás v Napajedlech jsem často vystupovala už ve škole na různých besedách a besídkách. Byla jsem tam veřejně známá už jako malá harmonikářka. Za školu nebo i za hudebku jsem byla častokrát vyslaná na různé soutěže. Ze základní školy jsem šla na konzervatoř do Kroměříže. Měla jsem jasně danou hudební cestu už od malička," dobře ví Marcela Pávková.

Po konzervatoři v Kroměříži chtěla jít šikovná harmonikářka ještě dál. Vyhlédla si prestižní hudební školu v německém Weimaru. Jenže to bylo těsně před pádem železné opony a Marcela tehdy tvrdě narazila.

„Na soutěžích si mě vyhlédl profesor z tamní školy. Chtěl, abych

Marcela Pávková je nová posila Fašankbendu. Foto: std.

tam začala studovat. Byla jsem tam dokonce přijatá, ale z politických důvodů jsem se na školu nedostala. Bylo to těsně před sametovou revolucí, měli jsme rodinu v zahraničí, proto jsem tam nemohla jít studovat," vysvětluje.

Marcelu Pávkovou můžete najít v různých hudebních seskupeních. Spolupracovala a vystupovala také se známou cimbalistkou, učitelkou a skladatelkou Zuzanou Lapčíkovou z Topolné.

„Mám ráda veškerou hudbu, třeba včera jsem hrála v hospodě Nohavicu, inklinuji i k cimbálu. S přítelem Romanem Staníkem, který hraje na trubku a bydlí v Mařaticích, jsme vytvořili Mařatickou dvojku. Hráváme ve sklípku, na různých akcích nebo i na svatbách. Jsem také v Divadelním souboru Čapek. Hrajeme ve Věskách tragikomedii Ryba ve čtyřech," připomíná další svoje umělecké aktivity.

A jaké má mimo hudbu Marcela Pávková další koníčky? Co dělá, když zrovna nehraje?

„Já už nic nestíhám (směje se). Děláním doprovodu flétnám, hraju v různých kostelích, hrávám v Ořechově na pravidelném vítání občánků. Děti ze školy tam vystupují v krojích, my do toho vkládáme muziku. Na naše vystoupení

si zveme různé hosty a kamarády. V budoucnu bychom chtěli, aby nás podpořily i bicí," plánuje na závěr Marcela Pávková.

Marcela Pávková

Na harmoniku začala hrát už ve čtyřech letech. Ve hře na akordeon absolvovala konzervatoř P. J. Vejvanovského v Kroměříži a JAMU v Brně. V průběhu studia byla členkou muzikálového divadla Cantus Nova v Brně. Vyučuje hru na elektronické klávesové nástroje ve Zlíně a Uherském Hradišti. Své znalosti si neustále doplňuje účastí na metodických kurzech a seminářích. Je členkou Divadelního souboru Čapek v Uh. Hradišti. To je posila Fašankbendu.

Pohledem kapelníka Jaroslava Dominika

„Vynikající muzikantka. Pokud budou ochotni s přítelem chodit, tak s nimi počítáme i na příští rok. Ještě před nedávnem s námi hrával Milan Hanák z Blatnice, přestal chodit, tak jsem hledal náhradu. V minulosti jsem občas hrával s Romanem Slaníkem. Ptal jsem se ho, jestli je ochotný s námi hrát. Přišel na zkoušku a s ním i jeho přítelkyně Marcela Pávková, je to velká posila.“

Stanislav Dufka

V sále se besedovalo u cimbálu. Program se vydařil, pochvaloval si primáš

Dětský soubor Kameňáček, Děvčice z Háječku, Folklorní soubor Ostrožan II ze sousedního Uherského Ostrohu, Slováký krúžek Háječek a CM Višňa. To bylo osazenstvo tradiční Kateřinské besedy u cimbálu, která se v naší Lhotě uskutečnila předposlední listopadovou sobotu. Jako hlavní host přijela cimbálová muzika Pajtáš s primášem Tomášem Beničkem. Odkud vlastně muzika je? Lopeník a Brno, to má napsáno cimbálovka na svém profilu.

„Oni jsou vlastně každý z jiné dědiny. Jsou tam kluci z Nové Vsi, Vlčnova a primáš je z Bánova. Jako študáci se dali dohromady na škole v Brně," prozradil jeden z hlavních pořadatelů a primáš lhotské cimbálovky František Hájek.

Pořadatelé se snaží představit návštěvníkům každý rok jinou cimbálovku. Každý rok se snaží představit jiný region.

„V loňském roce tady byli Horňáci. Osobně je mám hrozně rád, tak jsem je i trochu prosadil, ale už je to jiná muzika.

Lidi neznají tolik jejich písniček. Každá muzika má prostě svoje. Hlavní je družba, o tom ta naše beseda je," říká s úsměvem Franta Hájek.

Právě jeho cimbálová muzika Višňa doprovázela na úvod besedy vystoupení Kameňáčku. Pásmo s dětmi nacvičila Ludmila Hájková.

„Děcka byly dobré, je to s nimi vždycky loterie. Na to, že jsme s nimi moc netrénovali, se program vydařil," hodnotil na závěr dětské vystoupení.

Stanislav Dufka

Vystoupením Kameňáčku začala tradiční Kateřinská beseda u cimbálu.

Foto: stđ

Višňa má novou cimbalistku.

Je to velká posila, hlásí primáš

Romana Fridrichová z Vracova, nová tvář ve lhotské cimbalové muzice Višňa.

Foto: std

Stejně jako Fašankbend, tak ani cimbalovka Višňa nezůstává pozadu. Tedy pokud mluvíme o posilách obou kapel. Fašankbend má posilu na postu harmonikářky, Višňa se zase může pochlubit novou hráčkou za cimbálem. Jmenuje se Romana Fridrichová, do Lhoty jezdí z Vracova a povídali jsme si na podzimní Kateřinské besedě u cimbalu.

„Kluky už jsem z různých akcí znala. Tobiáš Mach a Franta Hájek mi napsali, jestli bych nechtěla navázat nějakou větší spolupráci. Řekla jsem, že jo. Už si ani nepamatuji, kdy to přesně bylo, ale je to něco kolem roku,“ vysvětluje svůj příchod ke kapele.

Jak už to v životě chodí, tak ke svému oblíbenému nástroji se

Romana dostala tak trochu náhodou. Začínala v jejím rodném Vracově na Základní umělecké škole.

„Myslím, že to bylo před dvanácti lety. To se na škole otvíral cimbál jako nový obor. Potřebovali pět lidí, aby se s výukou vůbec začalo. Byla jsem ta poslední, která se přihlásila. Šla jsem tam jenom proto, aby se obor vůbec otevřel. Šla jsem tam s tím, že když se objeví někdo další, tak skončím. Už jsem neskončila. Byla jsem tak jedna ze zakládajících členů výuky hry na cimbál ve vracovské „zušce“ (Základní umělecké škole Vracov). Na cimbál jsem chodila čtyři roky. Učila nás skvělá Martina Krigovská, která pocházela ze Slovenska,“ vzpomíná s úsměvem na svoje začátky Romana, která tihne k folklóru od malička. „Už jako malá jsem tancovala v různých souborech a hrála na klavír, to se mně vždycky líbilo.“

Není to ale tak, že ve Vracově u Fridrichů hraje a zpívá celá rodina. „Taťka hrával v dechovce, to je tak všechno. Další muzikanty v rodině nemáme,“ prozrazuje.

Romana Fridrichová je docela vytížená. Lhotská cimbalovka není jediné hudební seskupení, ve kterém působí. „Je to tak. Mám toho povíc, hraji ještě v dalších kapelách. Také tancuji v soboru Dolina. Středa, čtvrtek a pátek jezdím do Starého Města na zkoušky, takže je to docela časově náročné.“

Také díky své vytíženosti nebyla s Lhotskou cimbalovou muzikou na dožínkách v Praze. „Všechno nestíhám, ale když budu moct, tak do Lhoty vždycky ráda přijedu. Višňa je skvělá, dobře se mi s klukama hraje,“ říká závěrem Romana Fridrichová, která učí v mateřské škole v Miloticích.

Primáš Lhotské cimbalovky František Hájek má pro novou posilu jenom slova chvály. „Romana je výborná, je to perfektní muzikantka a pro nás velká posila. Má to sice trošku složitě s dojížděním, ale jezdí. Věrci už se moc nechtělo hrávat, tak jsme rádi, že Romanu máme.“

std

Mužský sbor na Předhovovém zpívání v Blatnici

Druhou listopadovou sobotu se náš Mužský pěvecký sbor představil v sousední Blatnici na Předhodovém zpívání. V programu vystoupili místní mužský a ženský sbor, DFS Vavřínek a FS Svodnica. Jako hosté přijeli náš sbor a Ženský pěvecký sbor z Vacenovic. Ke konci programu se představila i letošní blatnická hodová chasa se svými stárky.

„Byl to poměrně bohatý a dlouhý program, kde účinkovaly snad všechny blatnické soubory, pár hostujících sborů a CM Burčáci. Blatnická hodová chasa svým vystoupením pozvala přítomné na hody. Škoda, že účinkujících bylo víc než diváků (jak už to na podobných akcích bývá). Nebyli jsme v plné sestavě, ale i tak si myslím, že se nám vystoupení zdařilo,“ hodnotil blatnické zpívání umělecký šéf souboru Petr Radoch.

std

Foto: Mužský pěvecký sbor se představil v sousední Blatnici na Předhodovém zpívání. Foto: Archiv: SILVESTR MACH.

Každý den berme jako dar, řekl u stromečku starosta

Železnou nedělí začal advent také u nás v Ostrožské Lhotě. Červený kříž, jako už tradičně, organizoval vánoční jarmark v sále Obecního domu a pro děti mikulášskou nadílku a rozsvícení vánočního stromečku.

Po krátkém přivítání, které provedla Milena Dominiková, se ujal slova starosta Roman Tuháček.

„Přeji všem krásný první adventní večer u našeho stromečku, který se nám podařilo rozsvítit a připomíná nám začátek adventu. Advent je období, ve kterém bychom se měli zklidnit, zpomalit a udělat si čas na sebe, ale hlavně na svoje blízké. Každý den berme jako dar,“ řekl mimo jiné starosta.

Během nedělního odpoledne zazpíval u stromečku Mužský pěvecký sbor.

std

Adventní neděli pořádal v naší Lhotě Český červený kříž. Více fotek na druhé straně zpravodaje. Foto: std.

Přemě Vám ze srdce, hezké šťastné Vánoce. Pohodu a klid, tak jak to má být.

Ostrožsko-Lhotští divadelníci

OSTROŽSKO-LHOTSKÉ DIVADLO

ZVE NA KOMEDII

ÉMILE AUGIE

ACH, TY ŽENY

PÁTEK 27.12. 2019

V 18.00, SÁL OBECNÍHO DOMU

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Lhoťané míří zpět do okresu

Fotbalisté po sestupu z okresního přeboru hrají základní třídu. Po podzimu mají nakročeno zpět do okresu. Jsou v čele tabulky se shodným bodovým ziskem jako sousední béčko Hluku. Třetí Částkov už ztrácí deset bodů. O postupu se s největší pravděpodobností rozhodne mezi našim mančafem a již zmiňovaným Hlukem, který navíc náš tým přivítá na domácím trávníku. Jen dodejme, že okresní přebor by našemu týmu a naší obci slušel daleko lépe. Postup je jakousi povinností pro příznivce a fanoušky, kteří na naše fotbalisty nezanevřeli ani v základní třídě. Také by víc slušelo, aby fotbalisté mysleli na svoje fanoušky a vrátili se k tradičnímu termínu zápasů – to byla ve Lhotě vždycky neděle. Fotbal patří v naší Lhotě k jakémusi kulturnímu vyžití a je škoda „okrádat“ o něj fanoušky sobotním termínem. To se na dědině většinou pracuje.

Skvělý úspěch přípravy na turnaji ve Starém Městě. Byla první!

Naše příprava dosáhla parádního úspěchu na silně obsazeném vánočním turnaji ve Starém Městě „Potkali jsme na turnaji týmy, které hrají v naší soutěži. Kluci hráli výborně, pochvalu zaslouží hlavně Tomáš Havlík, Ondra Matuščík a Jirka Bezděk. Byl to asi nejlépe obsazený turnaj, na kterém jsme hráli,“ řekl k úspěšnému klání trenér Lhoty Richard Dominik. Fotbalistům a trenérům, včetně přípravy, přejeme do roku 2020 splnění všech přání, žádné zranění a hlavně očekávaný postup do okresu.

Stanislav Dufka

..... Fotbalový klub ocenil jubily

Miroslav Ratajský 80 let

Miroslav Ratajský se narodil 29. prosince v roce 1939. V dresu Ostrožské Lhoty odehrál vinou zdravotních potíží jen 82 zápasů a nastřílel 13 branek. Pracoval také ve fotbalovém klubu jako funkcionář. Od roku 1968 až do roku 1973 byl předsedou oddílu. Několik let měl na starosti sportovní areál, takže potkat ho s kosou nebo hráběmi nebyl problém. Dodnes si nenechá ujít téměř žádný domácí zápas. V roce 2017 byl u příležitosti 70 let SK oceněn za práci hospodáře. Před posledním mistrovským utkáním mu fotbalový výbor popřál hodně zdraví štěstí a mnoho sportovních zážitků.

Oceněný Miroslav Ratajský (s košem), který v letošním roce oslavil osmdesáté narozeniny. Fotbalu ve Lhotě šéfoval přesně před padesáti lety. Foto: ZBYNĚK ŠICHA.

O deset let mladší Antonín Ondrušek, kterého klub také ocenil. Na fotce s předsedou fotbalu Janem Opletalem. Foto: LADISLAVA POSPÍŠKOVÁ. →

Antonín Ondrušek 70 let

Tonda se narodil 1. 12. 1949. S fotbalem začínal v rodných Záhorovicích. V roce 1971 se přestěhoval do Ostrožské Lhoty, ale dva roky hrál ve Vlčnově. V dresu Ostrožské Lhoty nastoupil ke 284 zápasům a nastřílel 84 branek. V roce 1975 získal kvalifikaci trenéra 4. třídy, v roce 1977 trenéra 3. třídy a byl prvním trenérem ze Lhoty s kvalifikací. Od této doby působil jako hrající trenér mužů. Hráčskou kariéru ukončil v roce 1990. Poté už působil jen jako trenér. Pracoval také ve fotbalovém výboru, v posledním období se věnoval trénování dorostu. V září 2005 vyhrál konkurs na místo správce prvoligového stadionu 1. FC Slovácko. Také jemu popřál fotbalový výbor před domácím zápasem hodně zdraví, štěstí a sportovních zážitků.

Bedřich Doležal, kronikář SK

Fotbalová příprava ladila formu na soustředění

Fotbalová příprava naší Lhota byla na soustředění. Je to vůbec poprvé v historii, kdy byli nejmladší fotbalisté Lhoty na soustředění. Je to hlavně díky trenérům – Richardu Dominikovi a Josefu Havlíkovi, kterým ještě pomáhal Tonda Brhel. Zkušení kouči si vybrali kvalitní trávu a ubytování v Horním Němčí. Druhý víkend v říjnu odjelo na hřiště pod Javořinu patnáct mladých fotbalistů a pět fotbalistek, které má Lhota v týmu. Ubytování bylo zajištěno v chatkách penzionu Boďa u koupaliště. „Měli jsme na ubytování, na hřiště a vlastně na celý areál dobré reference. O prázdninách tam měly soustředění prvoligové fotbalisty Slovácka. Trenér to chválil,“ vysvětloval kouč přípravy Richard Dominik, proč si vybrali právě Horní Němčí.

Pro ubytování ne zvolili překvapivě hlavní budovu celého areálu. „Jsme v chatkách, myslím si, že je to pro děcka lepší,“ tvrdí trenér.

I přesto, že je Horní Němčí v základní třídě na chvostu tabulky, je hřiště v parádním stavu. Naše příprava ho využívala tři dny.

Na soustředění využili příspěvek od Zlínského kraje

„Samozřejmě, že jsme si všechno museli domluvit, za tréninkovou jednotku se platí. Stejně i za ubytování a jídlo. Vyřídili jsme na soustředění příspěvek. Je to grant od Zlínského kraje, který jde použít jenom na soustředění, ale něco museli přispět také rodiče,“ prozradil financování celé akce Richard Dominik a přidal přesná čísla. „Grant pokryl zhruba třetinu nákladů, celé soustředění vyšlo na 34 tisíc.“

Denní program na soustředění začal zobra, žádné velké vyspávání se nekonalo. Už brzy ráno bylo hřiště plné dětí.

„Budiček byl 6.40, po něm byla dvacetiminutová rozvíčka. V osm hodin byla vydatná snídaně (mimochodem ty chutnají děckám nejvíc), po snídani pod naší kontrolou osobní hygiena. Jinak by si zuby nevyčistil ani jeden,“ říká s úsměvem trenér a pokračuje.

„V deset trénink, pak oběd, po obědě odpolední klid. O půl čtvrté další trénink, nějaká fotbalová soutěž o drobné ceny. V šest je večere a po večeri mají děcka volno.“

Přímo ze soustředění odjela příprava k nedělnímu dopolednímu zápasu. Na domácím trávníku přivítala silně Slovácko. V říjnu ještě mladí fotbalisté odehráli další dva zápasy a po skončení soutěže přešli do haly. „Budeme trénovat až do Vánoc, teprve potom dáme děckám přestávku,“ řekl na závěr trenér Richard Dominik.

Stanislav Dufka

*Fotbalová příprava naší Lhoty byla poprvé ve své historii na soustředění v Horním Němčí.
Foto: 2x std.*

..... **Závěrečný turnaj v Lískovci:** **dvouhru ovládl Ondra, čtyřhru Viktor s Ondrou**

V sobotu 9. listopadu jsme odehráli poslední turnaj sezony v oblíbeném tenisovém klubu Radka Ševčíka v Lískovci. Hrály se dvouhry i čtyřhry. Vítězství ve čtyřhře se nenechala ujít nejmladší dvojice Ondra Turčín a Viktor Malina. Kluci v celkem vyrovnaných utkáních v závěru setů prokázali svoji stoupající výkonnost a zaslouženě získali deblový titul. Na 2. místě skončila dvojice Zdeněk Kotačka a Martin Hubík, 3. místo obsadili Pavel Turčín s Tomem Krchňáčkem a bramborovou medaili si odvezli Petr Lopata a Dalibor Gabriel.

Ve dvouhře byl nasazen čtvrtfinálový pavouk, na jehož konci se potkali 2 největší favorité - Zdeněk Kotačka a Ondra Turčín. Ondra nakonec svého soupeře udolal poměrem 6:4 a oplatil Zdeňkovi porážku z lhotského mistrovství.

Ondra se stal celkovým vítězem tour 2019, když se mu podařilo získat celkem 220 bodů, na druhém místě skončil překvapivě Martin Hubík se 167 body, který absolvoval celkovou porci 10 turnajů, 3. místo má v lhotském žebříčku 2 držitele – Zdeňka Kotačku a Viktora Malinu, kteří shodně získali 155 bodů. Úplné pořadí najdete na webových stránkách tenisového klubu.

Těší nás, že se v této sezoně turnajů zúčastnilo celkem 23 mužů, 6 žen a v tréninkovém procesu máme v tuto chvíli 16 zákyň a žáků. Poděkování za trénování a péči o nejmladší členy klubu patří Iloně Dufkové, Michalu Tymlovi a Pavlu Turčínovi.

Lhoťané na posledním turnaji sezony v oblíbeném tenisovém klubu Radka Ševčíka v Lískovci. Foto: Archiv PT

Jelikož se blíží konec kalendářního roku, rádi bychom poděkovali našim podporovatelům:

- **Obecnímu úřadu v Ostrožské Lhotě**
- **Ostrožsku a. s., Ostrožská Lhota**
- **firmě RoyalPharma**
- **LMnet – Ing. Libor Matušík**
- **Barboře Pokorné**
- **Martinu Gálovi**

Tenisový klub přeje všem krásné a pohodové vánoční svátky, vše nejlepší a pevně zdraví v roce 2020.

Předseda – Pavel Turčín

Pavel Žajdlík **vyhrál noční běh v Olomouci**

Letošní seriál unikátních nočních běhů, který se jmenuje NN NIGHT RUN, je v cíli. Při pátém ročníku závodu v Olomouci se trať točila po Smetanových sadech. Loňské prvenství obhájoval a také s velkým, více než minutovým náskokem, obhájil Lhoťan Pavel Žajdlík, kterého jste mohli a můžete vidat při tréninku v okolí naší obce.

Běželo několik kategorií, Pavel Žajdlík závodil v hlavní mužské kategorii na deset kilometrů. Vyhrál v čase 36:23.1. „Kilometr před cílem jsem měl namále, ale vyšlo to. Pamatoval jsem si trať z minulého roku, místy se sice kličkovalo, ale super,“ řekl pro pořadatelský web po doběhu vítěz.

Druhý v cíli byl tradiční účastník závodů Richard Bednář. Na vítězství mu chyběla necelá minuta a čtvrt (37:36.0). Dalších pár vteřin zpět byl třetí Dalibor Krikl s časem 37:42.7.

Pavel Žajdlík (uprostřed) obhájil v Olomouci noční běh ze seriálu závodů NN NIGHT RUN.

Foto: Archiv PŽ.

std

..... **Mistryně světa v naší Lhotě.**..... **Prozradila, že jako dítě nechtěla sportovat**

Sazka Olympijský víceboj je největší školní sportovní projekt v České republice. Je určený základním školám a odpovídajícím ročníkům víceletých gymnázií, které se mohou s dětmi jednoduše zapojit v hodinách tělocviku.

Nezáleží na velikosti školy. Zapojit se může malá škola o desítkách žáků stejně jako velká škola se stovkami dětí nebo třeba jen několik tříd ze školy.

Do tohoto projektu se lhotská škola přihlásila ještě za bývalého tělocvikáře Víta Pjajčika, který měl velký podíl na příjezdu týmu Sazky v čele s bývalou mistryní světa v trojskoku Šárkou Kašpárkovou.

„Proč si tým Sazky vybral právě naši Lhotu?“

„V tělocviku se plnily nejrůznější disciplíny, výsledky se posílaly na adresu Sazky. Lhotská škola měla v disciplínách stoprocentní účast, právě na základě této účasti nás vybrali,“ vysvětlovala tělocvikářka Kateřina Pěňčíková.

Tým Sazky si přivezl svoje „rozlišováky“, ozvučení a pro děti dokonce kouzelníka, který celou akci moderoval. Děti byly rozděleny do čtyř skupin a plnily nejrůznější disciplíny. „Kouzelník na úvod všechny představil včetně Šárky Kašpárkové, která mluvila o tom, jak se vlastně k trojskoku dostala. Mluvila o tom, že jako dítě nechtěla moc sportovat, ale měla dobrého tělocvikáře, který ji ke sportu přitáhl. Nakonec dostaly děti prostor na dotazy,“ přiblížila atmosféru Kateřina Pěňčíková.

Akce se zúčastnil také starosta naší obce Roman Tuháček a ředitel školy Ivo Vojtík. Na závěr proběhlo hromadné cvičení dětí s Šárkou Kašpárkovou a očekávaná autogramiáda.

Olympijský tým Sazky přijel do naší Lhoty v tomto složení:

Šárka Kašpárková, její životní partner a kondiční trenér Michal Pogány, atlet a tyčkař Štěpán Janáček, který v roce 2002 skončil na mistrovství Evropy v Mnichově na pátém místě (575 cm), překážkář Petr Marinčič a všechno uváděl známý kouzelník a iluzionista Pavel Dolejška.

Šárka Kašpárková (48) je česká sportovkyně, basketbalistka, bývalá atletka, skokanka do výšky a trojskokanka. Tato atletka je bronzovou medailistkou z olympijských her 1996 v Atlantě a mistryně světa z roku 1997. Atletickou kariéru ukončila v roce 2006, o tři roky později se ale k vrcholovému sportu vrátila. V lednu 2009 oznámila, že vypomůže při sérii zranění basketbalovému Valosunu Brno. Široké veřejnosti o sobě dala Šárka vědět v roce 2013 v taneční soutěži StarDance.

Stanislav Dufka

*Šárka Kašpárková.
Bronzová medailistka
z olympijských her 1996 v Atlantě
a mistryně světa z roku 1997.*

Společná fotka na závěr. Foto: 2x KATEŘINA PĚŇČÍKOVÁ.

Reprezentantka v silovém trojboji a Lhoťanka o svých podzimních akcích v klubových a barvách a barvách České republiky.

Úspěšný podzim Kláry Zmeškalové. Nejsilnější žena Česka roku 2019

V rámci podzimní části závodního období jsem se zúčastnila MČR dorostu a juniorů v Sedlčanech a následně také MČR mužů a žen v Rakovníku, jednalo se samozřejmě o klasický silový trojboj RAW (tedy bez podpůrného vybavení). Je nutné podotknout, že obě soutěže byly výborně zorganizované a byla jsem mile překvapena tím, že počet účastníků na závodech oproti loňskému roku vzrostl i mezi ženami. Takže bylo opět o co bojovat. Z obou závodů jsem si přivezla pohár za první místo v kategorii do 72 kg s výkonem 150 kg na dřep, 80 kg na benchpress a 180 na mrtvý tah. Tímto výkonem jsem zároveň obsadila také v obou závodech první místo v absolutním pořadí. Stala jsem se tak, dá se říct, nejsilnější ženou v ČR pro rok 2019 ve federaci IPF.

V Litvě se nedařilo, musí se poučit

V listopadu mě ještě čekalo Mistrovství Evropy v silovém trojboji, které se konalo opět v Litvě. Bohužel člověk mívá a tělo mění. Ze zdravotních důvodů jsem na závodech nepředvedla takový výkon, který bych si představovala a odvezla jsem si bohužel až 10. místo ze 17 závodnic. Ale i takové dny jsou a člověk se z nich musí poučit a uvědomit si, že právě zdraví je na prvním místě. I přesto si ze závodů odvážím další cenné zkušenosti a budu jen tiše doufat, že i po tomto kolapsu budu mít ještě někdy možnost se zúčastnit mezinárodních závodů.

Foto č. 42. Klára Zmeškalová v dresu obce.
Foto: Archiv KZ.

Poděkování obci Ostrožská Lhota za reprezentační trika

Závěrem bych chtěla poděkovat rodině, přátelům, federaci ČSST, společností SBD a Goodlift za závodní výbavu, obci Ostrožská Lhota za podporu a krásná reprezentační trička a v neposlední řadě Radomilovi Vašíkovi za podporu, lásku a péči.

Pro Zpravodaj Ostrožské Lhoty Klára Zmeškalová. Titulky Stanislav Dufka.

Vzpomínky na velká dobrodružství z minulého století

Dne 27. 8. 2019 se vracíme autobusem ze zájezdu na Ukrajinu a v podvečer projíždíme kolem města Popradu. Součástí Popradu je Spišská Sobota. Vybavují se mi vzpomínky na léta 1976–1977, kdy jsem v tomto historickém městečku bydlel v domě ze 16. století. Na horizontu se rýsují majestátní štíty Vysokých Tater z východu lemované Belianskými Tatrami. Tyčí se Lomnický štít se stanicí lanovky a astronomickou observatoří, Slavkovský štít, masiv Gerlachovského štítu, Vysoká, Satan, Kriváň a na západ pokračující Západní Tatry. Jezdil jsem z Popradu tatrskou železnicí do Starého Smokovce, kde jsem pracoval jako strojník na pozemní lanovce na Hrebienok. V té době jsem znal podrobně místopis dolin s plesy,

hřebeny a štíty.

Na cestě k Popradskému plesu se nachází symbolický cintorín obětí velehor. Poblíž kapličky je také nenápadná destička se jménem Jindřich Martiš – zahynul v nepálských Himálajích 5. listopadu 1997. Na počátku 70. let jsem byl členem horolezeckého oddílu ve Starém Městě. Z Dolního Němčí tam přišel pro horolezectví nadšený Jindřich Martiš, který od školních let pěstoval turistiku. Byli jsme partáci a o víkendech vyráželi na moravské skály, nebo se

zkušenějšími členy oddílu do Tater.

Já jsem pak v roce 1974 musel nastoupit dvouletou vojenskou službu v Michalovicích

Vlevo je Jindřich Martiš, vpravo Jaroslav Válek.
Je to vrch skály Trůn na Pálavě. 16. 2. 1974. Foto: Archiv JV.

na východním Slovensku. Jindřich odešel do Vysokých Tater, neboť tam bylo centrum vysokohorského horolezectví v tehdejším Československu. Několikrát jsem se v Tatrách zastavil při opuštění z vojny. V osadách podtatranských obcí od Tatranské Lomnice po Štrbské pleso byla velmi svérázná horolezecká komunita lidí z celého Československa. Ve všech hotelech, léčebnách, lanovkách a chatách práce zvláště údržbářské a topičské prováděli lidé z horolezecké komunity. Jejich veškerým majetkem byla horolezecká výstroj a většinou obsáhla fotografická dokumentace na tehdy populárních diapozitivech. Ubytování a stravu nebylo třeba řešit, jelikož to bylo součástí zaměstnání.

Tak i Jindřich pracoval jako údržbář v hotelu Bellevue ve Starém Smokovci. Tam také pracoval jeho spolulezec Slovák Jano Špánik. V Jindřichově hotelové ubytovně také neustále přespával na zemi ve spacáku další z kamarádů, kteří vyráželi do Tater. Já jsem byl rozhodnut po ukončení vojenské služby stát se součástí této svérázné tatranské komunity. S velkou radostí jsem opouštěl kasárna v Michalovcích vyšperkovaná pokryteckými a stupidními hesly typu: „Ak veríš strane, pravde veríš tiež“.

Zakotvil jsem ve Starém Smokovci, kde jsem začal pracovat jako strojník lanovky na Hrebienok. Za ty dva roky se cílevědomý Jindřich vypracoval v horolezce, s kterým se začalo počítat do zahraničních expedic. Byl houževnatý a mimořádně i fyzicky vybavený. Připomínal mi Jacka Londona. Já jsem nebyl ani jsem netoužil být výrazným horolezcem, pro mne to bylo mimořádné dobrodružství být toho všeho v tehdy našich československých velehorách účasten. Nepodstupoval jsem žádné obtížné horolezecké výstupy, ale spíše ty staré pohodové klasické – poznávání rozsáhlých tatranských zákoutí s bivaky jen se spacákem včetně Belianských Tatater a Západních Tater – Roháčů. Toto

Pohled od Jindřicha Martiše z expedice na Mount Everest.

někdy i s Jindřichem, pro kterého to byla jen odpočinková relaxace, jelikož on byl zcela v jiné výkonnostní rovině.

V těch časech normalizačního socialismu jsme si také velkou část výzbroje vyráběli sami, jelikož – jak známo – nabídka byla ubohá. Samozřejmě v té době nebyly žádné mobilní telefony, počítače ani digitální fotografie. V roce 1976 se Jindřich poprvé účastnil expedice do francouzských Alp a na Kavkaz. Jelikož vycestovat za železnou oponu nebylo jednoduché, pro mnohé nemožné, náležitě jsme to oslavili. V následujících letech pak Jindřich býval členem mnohých výprav do Himálají jako československý reprezentant v horolezectví.

Já jsem v roce 1978 z Vysokých Tater odešel, jelikož jsem toužil zdokonalit se v uměleckém kovářství, oboru, kterému jsem se chtěl někdy v budoucnu věnovat. Z vojenské služby v Michalovcích jsem měl několik spřízněných kamarádů působících v Praze a okolí. Našel jsem si zaměstnání u Družstva kovářů v Praze na Smíchově. V Praze a okolí jsme se také scházeli, prováděli happeningy a tyto svérázné akce natáčeli kamerou na 8milimetrový film. Pronikali jsme do undergroundu a hltali samizdatovou literaturu. Plně jsem si uvědomil, že velká dobrodružství se skrývají i mimo svět velehor – v literatuře, vědě a v umění.

Od Jindřicha jsem dostával pohlednice z expedic do exotických

částí světa, jako je Kavkaz, Pamír, Afrika, Peru či Himálaje. Velmi jsem toužil se z té komunistické normalizační klece také dostat ven za západní hranice. V Praze jsem měl kamaráda, který pracoval na lodích u československé námořní plavby. Československo vlastnilo kolem 15 zaoceánských lodí, na kterých pracovali české a slovenské strojnické a palubní posádky. Všechny tyto lodě byly zlikvidovány v 90. letech při privatizaci Viktorem Koženým, ve světě přezdívaným Pirát z Prahy. Podal jsem si tedy přihlášku k Československé námořní plavbě a – jak s oblibou psal spisovatel Bohumil Hrabal – neuvěřitelné stalo se skutkem a já vyplul na světové oceány. To už je ale jiný příběh.

Po čase jsem ukončil své cesty světem a konečně realizoval výstavbu kovářského ateliéru ve Veselí nad Moravou, abych se mohl věnovat výtvarné činnosti. V 80. letech získal Jindřich Martiš titul mistr sportu, v Africe zdolal Kilimandžáro a byl členem expedice na Lhotse-Šar (8 400 m n. m.) a na Dhaulágiri (8 167 m n. m.). V roce 1986 vystoupil také na několik vrcholů v peruánských Andách. V expedici na Mount Everest (8 848 m n. m.) dosáhl 8 500 m n. m. Spolu s Josefem Nežerkou zdolal roku 1987 Annapurnu (8 091 m n. m.). V polovině 90. let pobýval Jindřich v USA. Na jaře roku 1997 byl účastníkem výpravy na třetí nejvyšší horu světa Káčáňdzungu (8 590 m n. m.) a v létě

téhož roku prošel s expedicí DRAP 97 pralesy Nové Guineje. Každý tento stroze zmíněný výkon by vydal na samostatnou publikaci.

Na podzim roku 1997 ještě odletěl do Himálají jako průvodce turistické výpravy. Dne 5. listopadu 1997 při fotografování se s Jindřichem utrhla lavina a následně ho srazila dolů. Stalo se to nad sedlem Thorung La u Annapurny ve výšce 5 413 m n. m. Jindřich Martiš je pohřben v nepálském Himálaji. Na stěně ateliéru mám dřevěnou masku, kterou mi Jindřich přivezl z jedné himálajské expedice. Tuto vzpomínku věnuji příteli z mladých let, který z Dolního Němčí vystoupil až na střechu světa, jak bývají často Himálaje nazývány.

Jaroslav Válek, rodák z Ostrožské Lhoty, kde žil v letech 1954–1969

Srdečně Vás všechny zveme na

HOKEJOVÝ PLES

- v sobotu 8. února 2020 ve 20 hodin v Ostrožské Lhotě v sále Obecního domu
- k tanci a poslechu zahraje jedna z nejpoblárnějších kapel u nás

Z historie sportovních klubů Ostrožské Lhoty.

Stalo se v roce 1969

Vážení čtenáři našeho zpravodaje, připravujeme pro vás společně s kronikářem SK Bedřichem Doležal ohlédnutí za lhotským sportem před padesáti lety. Dnes si můžeme připomenout nejdůležitější události, které se udály v roce 1969. Tady jsou:

Dne 13. ledna se konala výroční členská schůze TJ SOKOL.

Zprávu o činnosti přednesl tajemník TJ Stanislav Bachan. Schůze se zúčastnilo 59 členů a 6 hostů. Mezi hosty vystoupila zástupkyně OV ČSTV Milada Navarová, která všechny pozdravila. Oddíl kopané uspořádal tradiční fašankovou občůzku, oddíl ZRTV uspořádal v sále kina sportovní akademii.

V areálu hřiště bylo vybudováno sociální zařízení, včetně bojleru na teplou vodu. Celkem se zde odpracovalo 350 brigádnických hodin.

Muži hráli III. třídu a skončili na 6. místě. Dorost dosáhl významného úspěchu, když

postoupil do okresního přeboru. Žáci skončili na pátém místě.

Fotbalový oddíl uspořádal turnaj žáků, naši žáci v něm obsadili první místo. Pro první mužstvo uspořádal TJ Sokol Memoriál Josefa Bartoše. Muži tento turnaj vyhráli.

V létě odešel do Hluku talentovaný hráč Antonín Hejna.

Do Kanady emigroval útočník Franta Křivák. Předsedou oddílu kopané byl letos osmdesátiletý Miroslav Ratajský. V roce 1969 rezignoval na funkci předsedy TJ Sokol František Malušek, novým předsedou byl zvolený Ivan Šmerda.

Zpracoval Bedřich Doležal

Muži hráli III. třídu a skončili na 6. místě. Foto: Archiv SK.

VESELÉ VÁNOCE PŘEJE

Turbonet

INTERNET

TELEVIZE

KAMERY

SERVIS PC

INSTALACE RYCHLE A ZDARMA
NEJVYŠŠÍ TURBO RYCHLOST
DOSTUPNOST A STABILITA
TURBO SÍŤ
ZÁKAZNICKÁ PODPORA 24/7
MĚSÍC INTERNETU ZDARMA
VÝPOVĚĚ U KONKURENCE
VYŘÍDÍME ZA VÁS

www.turbonet.cz

www.turbokamery.cz | 775 570 530

KAMEROVÝ SYSTÉM NA DŮM OD 9498 Kč

Myslivecký spolek Ostrožská Lhota přeje Všem spoluobčanům
šťastné a veselé prožití svátku vánočních a hodně štěstí, zdraví
a rodinné pohody do nového roku 2020.

FARNÍ RADA PŘEJE
VŠEM SPOLUOBČANŮM
POKOJNÉ A RADOSTNÉ
PROŽITÍ SVÁTKŮ,
KRISTOVA NAROZENÍ
A Z NĚHO PLYNOUČÍ NADEJÍ
VE VÍTĚZSTVÍ DOBRA
DO ROKU NÁSLEDUJÍCÍHO.

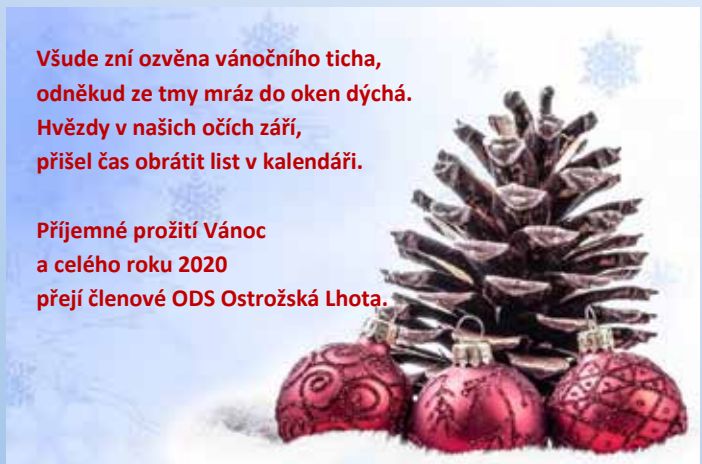

Vánoce jak od Lady, pod stromečkem poklady.
Kdyby to jen drobnost byla, aby srdce potěšila.
Krásné Vánoce a úspěšný rok 2020
přejí členové Centra Otevřená Škola.

Všude zní ozvěna vánočního ticha,
odněkud ze tmy mráz do oken dýchá.
Hvězdy v našich očích září,
přišel čas obrátit list v kalendáři.

Příjemné prožití Vánoc
a celého roku 2020
přejí členové ODS Ostrožská Lhota.

Krabice na víno

„Na kvalitní víno, kvalitní krabice“

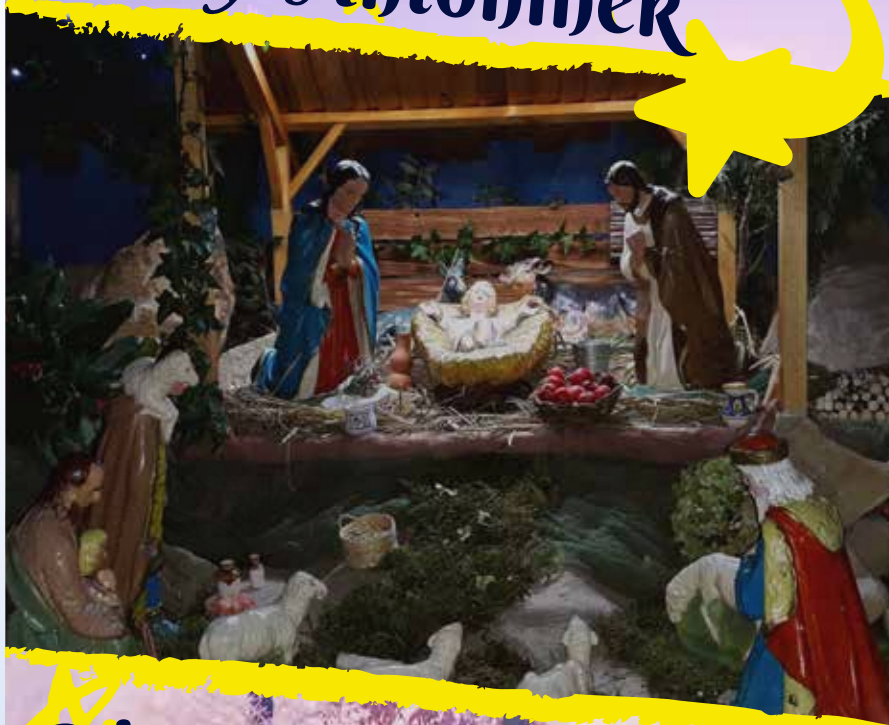
- Kvalitní provedení, rozměry dle požadavků s možností čtyřbarevného potisku
- Obaly pro všechna odvětví průmyslu
- Firma na trhu již 28 let

LOKART

Provozovna: Lípa 300, 763 11 Zlín
Telefon: (+420) 577 113 577, Fax: (+420) 577 901 072
E-mail: lokart@lokart.cz www.lokart.cz

Svatý Antonínek

Vánoční

otevírací doba

11.00 - 16.00

Změna platí od 24. 12. 2019 do 2. 2. 2020.

Využijte příležitosti a vydejte se na vycházku.
Přijďte se poklonit narozenému Králi v jeslích
jako pastýři a mudrci od východu.

www.antoninek.cz

Antonínek
DOMÁCÍ HOSPIC

Hospic původně poskytoval místo pro poutníky, kteří v něm při dlouhých a těžkých cestách mohli odpočinout a nabrat síl pro další putování.

V současné době hospice pomáhají lidem v posledních chvílích životní pouti a také jejich blízkým, kteří potřebují podporu.

Charita Uherské Hradiště ve spolupráci s Charitou Uherský Brod provozují Domácí hospic Antonínek, který doplňuje spektrum služeb o vážně nemocné pacienty v regionu Uherské Hradiště a Uherský Brod.

Domácí hospic Antonínek svým názvem odkazuje k domovu jako místu oddechu a spočinutí a také k významnému poutnímu místu Slováčka – Svatému Antonínku.

Náš profesionální tým nabízí odbornou pomoc pacientům, kteří chtějí zůstat v kruhu svých nejbližších a v komfortu domácího prostředí. Pomáháme rodinám, které dokáží převzít náročnou péči o svého blízkého a umožní mu zůstat tam, kde se cítí nejlépe.

 Charita
Uherské Hradiště

 Charita
Uherský Brod

Antonínek
DOMÁCÍ HOSPIC

Tým Domácího hospice Antonínek tvoří lékaři - specialisté, zdravotní sestry, sociální pracovník, psychologka, duchovní a pastorační asistentka.

Umožníme „domácí hospitalizaci“, při které společně zvládneme symptomy doprovázející pokročilé onemocnění, jakými jsou např. bolest, dýchací obtíže či nevolnost.

Zajistíme a přivezeme potřebné pomůcky usnadňující péči o vážně nemocného v domácím prostředí (koncentrátory kyslíku, lineární dávkovače, polohovací lůžka, antidekubitní matrace atd.).

Péče je dostupná v celém regionu Uherské Hradiště a Uherský Brod 7 dní v týdnu, 24 hodin denně.

Více informací poskytneme na telefonním čísle:
+ 420 731 680 347
Můžete nám také napsat na e-mail:
antoninek@uhradiste.charita.cz

„Ani na nejtěžších poutích nemusíte být sami ...“

 Charita
Uherské Hradiště

 Charita
Uherský Brod

MIKROREGION OSTROŽSKO–VESELSKO

svazek osmi obcí
kolem kopce Svatého Antonína

www.ostrozsko-veselsko.cz

Mapa mikroregionu Ostrožsko–Veselsko

Kraj Jihomoravský

Veselí
nad Moravou

Uherský Ostroh

Hluk

Ostrožská
Nová Ves

Blatnice
pod Svatým
Antonínkem

Ostrožská Lhota

Boršice u Blatnice

Blatnička

www.ostrozsko-veselsko.cz

zde najdete nejen články, fotky a videa z aktuálních významných událostí Mikroregionu Ostrožsko-Veselsko, ale také pozvánky na plánované kulturní, společenské, sportovní, církevní a další akce osmi obcí a měst našeho Mikroregionu Ostrožsko-Veselsko.

Pokud chcete na tomto webu zveřejnit událost, článek, fotky z kulturních akcí, či plánovanou akci, prosím pište na mikroregion@ostrozsko.cz

Vydává:

Obecní úřad Ostrožská Lhota. Vychází čtvrtletně nákladem 300 výtisků. Uzávěrka dalšího čísla zpravodaje je 20. března 2020.

Korektura:

Hana Machová. Grafická úprava a tisk: Petr Galuška, www.grafik-reklama.cz, Veselí nad Moravou.

První adventní neděle v naší Lhotě. Vánoční jarmark v sále.

SILVESTROVSKÁ PŮLNOČNÍ **SVATÝ ANTONÍNEK**

31. 12. 2019
23.59

Mši svatou slouží

P. Radim Kuchař,

školní kaplan SGV Velehrad

www.antoninek.cz

Foto Vojta Pospíšil